سلسله نشریات روزنامه اصلاح

پت مینه

اثر: «کشککی»

Ketabton.com

۱۳۱۷

مطبعهٔ عمومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

پته مینه

اول ټوك

یو سړی و چه (محمود) نومېده او کسب ئی دکانداری و .

د (محمود) دکانداری ځنی به فقط دومره شی هره ورځ په لاس ورتله ، چه د خپلی ذعیالداری بهٔئی پههغه باندی دقوت اولایموت وسیلی برابره ولی او په مشکل سره بهٔئی خپل رأس المال په هغه سره ساته اودقرضدارانو اودمعامله دارانو خوله بهٔئی بندوله اوله کومه ورځ به په دکان کښی نه کیناستو اوبائی چاله دکانه څه شی نه آخسته . نودی خوار به د خپل دصبا اوبیگا خرڅ تهحق حیران وه .

دده کورنی عبارت وه له یوی ښځی . او دوه هلکانو څخه چه په نامه یو په (مجید) اوبل په (حمید) سره یادیدلو .

اگر که ددی کورنی گذران دخوراك اودپوښاك له لوری چندانی ښه نه و ، مگر سره له دیهم هرکله چه دوی دخپلی برستنی پهاندازه سره پښی غزولی او هر قسم چه کیده خپله گذاره به ئی سره کوله ، نوغیر له دی څخه چه دخپلو اوپردیو په نظرکښی دخوارانو په شانی راتلل دوی پخپل کور کښی سره خوشحال اوآرام اودادفقیری کور به دوی ته لکه یو پادشاهی ښکاریده ، چه دهغوی په سر ددوی پلار (محمود) حکومت کاوه ، او د دوی پهمنځ کښی دهغوی مور (فاطمه) په کار او انتظام سره بخته وه .

مگر ددنیا پیښی داسی دی چه تل نه دفقیر ، فقیری ؟ او نه دپادشاه ، پادشاهی پاتی کیږی اوهمیشه ددی عالم راحت سره زحمت ، او گل سره اغزی موجود دی ، نوناڅاپه دی فقیری کورنی ته هم یو لوی مصیبت واقع او ددوی گټیالی (محمود) وروسته له لږی رنځوری څخه مړ شو اودوی ئی گردنهپوالحی په ویر کښی کینول ، بلکه له خاوروا او ایرو سره ئی برابر کړ او .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده اوی مکتبی زوی (مجید) دخپل دپلار د مړ کیدو په وخت کښې شل کلن و اوپل وروړلی (حمید) د پنځه لسو کلو ځنی زیات عمر نه درلود .

دی خواری کورنی چه خپل ګټیالی ئی له لاسه ایستلی و ، پخپل کور کښې ئی غیر له فقرا ومسکنت اودقرضدارانو غو بیتنی اولې ددکان لـه جنس څخه بل شی نه درلودل ، چه له همدی اجناسو څخه ئی هم دخپل دمړی ګور او کفن ، اوهم دقرضدارانو څخه تسکین ، اوهم خپله ګذاره په ډیر ذول او زول اومشکل سره کوله .

دوی ګرد په دی باندی پوهیدل که بله کومه اساسی چاره اووسیله دخپل دژوندون لپاره روغه نه کړی ، نوهغه وخت به اری نه وی چه دهغوی ذالړ څه جنس چه پاتی دی ، او هره ورځ ئی په نیمائی قیمت باندی له لاسه ووزی ، اوپه ګیډه باندی خوړل کیږی ، اوقرضدارانو باندی ویشل کیږی ، بالکل به خلاص شی ؟ او دوی به په ډاګه اوبیابان کښې پاتی شی .

نو له دی جهته (مجید) ناچاره شو چه له مکتبه ووزی اوځان په کوم یو کار او غریبی کښې واچوی ترڅو چه دهغی له ګټی ځنی دخپلی موراو وروراودکورساتنه وکوی .

مګر سره له دی مجبوریتیا هغه زغرد نه شو کولی چه له خپل تعلیم اوتربیت څخه (چه اصلی دولت اوعزت اوپنګه بللهشی) سترګی پټی کړی ، اوپه معمولی کاروباندی (چه نتیجه به ئی لـکه د دوی دپلار دژوندون په شانی وی) خپل ځان مشغول کاندی .

په دی فکر اوتذبذب کښې (مجید) خوارڅو هفتی نورهم په مکتب کښې پاتی شو ، اوزده ئی وچه هر رنځ اوتکلیف باید پخپل ځان واخلی ، مګر ذمکتب ګټه له لاسه په ډیرپاسره ونه باسی ، ترڅو چه د فارغ التحصیلی سند په لاس رانه وړی .

مګر (مجید) خوار پخپل دی عزم اواراده باندی ممکنه نه وه چه پاتی شی .

ولی چهد زمانی گرد کار و نهد انسان د میل اود خواهش شخه چپ پیښېږي او د روزګار تنګ همیشه د انسان پخلاف لویږي او له همدې جهته دي چه په ګرده دنیا کښې به هیڅوک داسې پیدا نشي چهد فلک ګردشه به پټې نه لري او دد نیاد ګرد و پیښو ځنې به تل خوښ وي. او بنائي چه په داسې پیښو کښې د انسانانو قصور وي چه هغوی د دنیاو اقعات په بده ایږ وي او ګردي پیښې د خپل خیال شخه چپ تفسیر او تعبیر کوي.

نوچاره په ده باندې منحصره شوه چه (مجید) خپل آخیرینی تصمیم و نیسي، ځکه چه دده کښې رنځه مور (فاطمه) او وړې تزې وروړ (حمید دده) کتنې او پالنې او مرستې ته ایږ او محتاج وو او دوی به دده ته بانه کوله چه دکور او دوروراو دمور غم وخوري، او که نه دري به له لوږې او تندې ځنې له لاسه ووزي.

ده غوښته چه مدرسې ته لاړ شي، مګر دا نسا نیت او اسلامیت وظیفې له ده څخه نورشي هم غوښتل او هغه دا وچه دمور ني حق اودکورني ضروریاتو ته هم پام ولري.

(مجید) مجبور و په هغه چه زړه ګی غوا ړی پښه کښږدي، او له تعلیم او تربیې ځنې لاس واخلي اود مکتب دتګ اوراتګ شخه پښه ونیسي، لکه چه همداسې ئې هم وکړ او.

یوه ورځ صباګی (ګهیځ) مکتب ته تللی، پخوا الدې شخه چه دمکتب ز نګ وواهه شي، دخپ دکلاس ګرد ودوستا نو اوآشنایانو سره ګی ولیدل، دګرد و سره ګی خدای پاماني او وداع وکو نه او خپل کتابونه اوقلمونه اومشواني اونور شیان ګی دهغوی په منځ کښې دیادګار په ډول و ویشل

او په داسې يو ډول چه زړه ئې هم نه کيده، په زړه سره له مکتبه بېرته.

(مجيد) خوار هيڅ نه پوهيده چه اوس چيرته لاړ شي؟ او په کوم يو کار باندې پيل وکړي؟.

گرده ورځ لکه ليونى دى خوا هغه خوا وگرځيده، او دشپې په تياره کښې په نا اميدى او حسرت سره چه ستونې ئې له زړه ډک و، خپل کورته ورغی. سترګې ستومانه راغلی او ځنسې خپلې مور او ورور غوندې پخپله بستره باندې نهار پريوت.

گويا لمړې ځلې دى چه (مجيد) دژوندون تريخ غوړپ وڅکلو، او لږ څه وپوهيد لو چه په هوسائې سره شپې او ورځې تيرول څومره گران دی. دی په دی اندازه سره غمجن او خفه و، چه دخپل دځان دوژلو په فکر کښې و او ويل، مگر زړنتيا او غيرت ورته ويل: او له خپل ځان سره ئې وويل چه دخپل ځان په وژلو اگرکه په ظاهر ی خو رزه آرامېږم مگر په واقع کښې د خداى په نز د په آخرت کښې مسئول او گرم ميږم، او هم مور او وروزمى خوار او زار پاتې کيږي - نو بهتره داده چه لکه نور و عالمانو غوندې دميرانى ملا کلکه وتړم، او دخپل دښه ژوندون په ذريعه سره، دخپلې مور او ورور ژوندون هم ښائسته او په هوسائى کړم.

په مجرد دتيريدلو ددى خيال، دده په زړه کښې سمدلاسه هغه خفگان او پريشانى په خوشحالى او ډاډينه باندې بدله شوله او په دی خبره باندې ئې عزم او اراده ټينگه شوه چه ژوندون له ښائست او هر رازي ښه والى څخه ډک دى په دى شرط سره چه انسان زيار وکاږى او په ځان باندې زحمت ونيسي نو څوک چه ددنيا آرامى او خوشحالى دده په برخه شي او په ژوندون کښې هر له رازی نعمت او هوسائى څخه فائده من وگرزي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب مه کړی چه له داسی یولوی بد کاره یعنی دخپل د ځان له ورلو ځنی په عین مایوسی اونا امیدی کښ څرنګه (مجید) مخ وګرزاوه ، اوهغه ژوندون ته چه څو د قیقی وړاندی له دی څخه ئی ، هغه په بده سترګه کتلو ، او له هغه څخه بیزاره شوی و ، اوس په ښه سترګه ورته ګوری ، او بیا ئی ورته امید واری پیدا شوی ده ، او پخپل ځان باندی

هم زیات اعتماد او ډاډینه لری ، او پو هیږی چه په دنیا کښ

هیڅ داسی یو مشکل او سختی نشته چه دانسانی په عزم او اراده

سره لری نشی مګر په دی شرط سره چه انسان دراودنکی

د ټینګی ارادی او کلك عزم وی .

ولی چه دا ګردشیان ئی په مکتب کښ څولځلی ، لوستلی او له خپلو استاذانو ځنی ئی په وار وار ، اوریدلی و .

څو ورځی پله پسی تیری شولی مګر (مجید) ته هیڅ یو کار او غریبی چه په هغه باندی مشغولیده ، او له هغه څخه دخپلی دکورنی دقوت لا یموت وسیله پیدا کاندی ، پیدا نشوه ، او په لاس ئی ورنه غله ، ، مګر سره له هغه (مجید) تل د کار په پلټنه کښ بخت و او شپه او ورځ ئی فکر او خیال کښ همدا خبره پرته وه چه ښا ئی په هره

وسیله سره چه وی باید کار وکړم ، او له بیکاری څخه چه د ګردو

اخلاقی معائبو مورده ځان وژغورم .

دیوی میاشتی تګ اوراتګ اولټولوځنی وروسته ، په یوه تجارتی مؤسسه کښ یوه معمولی تنخواه (مجید) خانته پیدا کړه ، اګرکه دا تنخواه ډیره لږه وه ، مګر له هیڅه ښه وه ، اودده دکورنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپوره ډوډۍ لهدې څخه بوديده ، او دهغې په واسطه سړه دډوډۍ هم تلاکت او بدبختي چه له يوې مياشتې ياڅلويښتو شپو راهيسې په دوې باندې راغلي وه ، سپکيده .

اوس چه (مجيد) ته کار پيدا شو او وئې ليده چه ددې پلار د مړکيدو له ورځو ځنې وروسته ياددوې په کورکښې اول ځلې لوګې پورته شو، او دتودې ډوډۍ خوندئې په مزو مزو سره وڅکلو ، نوسمدلاسه يو بل شوق ئې په زړه کښې ولويد ، اوهغه داو ، چه اګرڅه دورځې له مخې نوکريم ، اودخپل دپادار دکارو په سر رسولو باندې مصروف يم ، مګر ليده دې چه دشپې له مخې خپل هغه درسونه اوسبقونه (چه په دې څو کلوکښې مې په مکتب کښې لوستلي دي ؛ او اوس له مجبورتيا بيرته پاتې دي) بياشروع کړم ، ترڅو زما داڅوکلني زحمتونه اوخواري چه په مکتب کښې مې ايستلي ، اوزما دمرحوم اوغريب پلار پيسې په هغه باندې خرځې شوې دي ، ابته اوخرابې نشي ، اوپه پای کښې زه هم وکولای شم چه دهغې له فائدې ځنې له نن څخه زياتې ګټې ځان ته په لاس راوړم .

اګرکه داکارهم سخت کار و ، اودهرچا دلاسه نه وه پوره ، چه دورځې او دشپې له مخې پورنګه مصروف وی ، اوپوه ګړی هم هوسائې ونه لري، مګر (مجيد) له هغو ځلميانو څخه نه وچه هغوی له کاره زړرزر ستړی کيږی، اوپه لږڅه کارکولو سره في الحال په چيغو شي او وائي چه ستړی ستومانه شوی يم اوضروردی چه اوس خولږ څه تفريح او تنفس وکړم ترڅو زما دلاسه تللي قوا وی بيرته په ځای راشي .

په پای کښې (مجيد) ددې ضرب المثل په فحوا چه « لټو ننګي ، مونډو ننګي دی » د خپل په دې مقصد باندې هم ورسيده او په يوه ليليه دحقوقو مدرسه کښې، وروسته له ورکړو لو دامتحان ځنې قبول شو، اوپه شپږ مياشتنې امتحان کښې کامياب ګرزيدلی عالی الاعلی درجه ئې وګټله او ددهٔ نوم نه يوازې دوزارت معارف په مخصوصه مجله کښې بلکه دښارپه ګردورسمي اونيم رسمي اوملي اخبارو کښې، سره دعکسه ددهٔ ، په پښتو ليکو سره خپور ، اوپه ګرد ومهمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایو کښې مشهور اوویاړانده شوءاو ددې شهرت پهاثرکښې ده ته دیوې لوئې حکومتي اداری له خوا بلنه وشوه،چه دی هلته کاروکړی .

نو ده هم له خپل بادارسره خدای پاماني کړی ، لههغې تجارتي مؤسسې څخه وتلیءپه هغې رسمي اداری کښې ننووت ، اوهلته ئې هم خپل مفوضه کارونهپهداسې امانت داری او فعالیت سره تل انجاموَل ، چه دمربوطه اداری گردوآمرینواومامورینو به د (مجید) دکاررو اود اخلاقو ستائل او تمجید کاوه . اودی به پهدې صفتو سره نه غره کېدلو ، بلکه دی ستائنې بهدده په زحمت کشي او زیار ویستلو باندې ډیر اثر اچاوه اوده به لازیات کار کاوه اوخپل اخلاق او عادات به ئې هم لهپخوانه لاډیر ښه ښکاره وَل . او د شپې له خوا به تل هغه د حقوقو لیلیه مدرسې ته تللو ، او هلته په ډیره زیاته اندازه سره د خپلو استاذانو د مینې وړ گرزېدلی، شاگردانو به هم ده سره ډیر محبت کاوه،او ده هم څرنگه چه پخپلو سبقوکښې زیار اوزحمت ویستلو ، همغسې به په امتحانو کښې هم تل اول نمبر ووت ، تر دې چه پهخپل زړه پورې ښه شهادتنامهئې ځانته حاصله کړله ، او ددې په اثر اود خپلې د ښې سابقې په وجه سره دده معاش اورتبه هماوچته شوه ، اوپهدې اصول سره دده ژوندون ورځ په ورځ ښهکیده ، اودده په سیوری کښې ، مور او وروړئې هم پههوسائي شول ، اود دوی کور د سعادت اود نیکبختې مینه وگرزیده ، او په بله ژبه هغه خوار او کمبخت (مجید) د خپل د زیار او زحمت ویستلو په اثرسعادتمن اونیکبخت شو ، اوپهخپل مقصد باندې همغسې ئې چه غوښته ، ورسیده .

وروسته له دې څخه هغهکچني کورنې د خپل د ژوندون شپې او ورځې په ډیره آرامي اوهوسائي سره تیره ولې او (مجید) د خپلې مور ډیر عزت اوخدمت کاوه او دومره ئې

په ډېره سرګرمۍ سره ورته کېښل، چه تقريبا ددې رضامندۍ او خوشحالۍ ګڼل ئې وروسته له نمانځه او روژې څخه خپل ځان باندې لکه د عبادت ګرځولی و، او هم دارنګه به ئې د خپل د ورور (حميد) زړه هم تل ښه ساتلو، او د ده په روزنه او تربيت کښې به ئې هم ډېر زيات زيار او ستړيا ايستلو او شپه او ورځ به په همدې فکر کښې وه چه دده په زړه پورې د ده ورور (حميد) په خپلو سبقو کښې مشغول وي تر څو چه په امتحانو کښې کامياب او په نتيجه کښې ئې د خپل د مکتب دوره پای ته رسولې د شهادتنامې په اخيستلو باندې بريالی شي.

دوهم ټوک

څو کاله همداسې په خوښۍ او خوشحالۍ سره په دې کچنۍ مسعودۍ کورنۍ باندې تېرې شوې او (مجيد) ځکه چه د زياتې کښتې خاوند و، او يو څه مبلغ پيسې ئې په بانک کښې هم درلودلې نو مور ئې د ده د واده په فکر کښې ولوېده، او په دې موضوع کښې ئې خپل زوی (مجيد) سره مشوره وکړه. مګر (مجيد) له دې خبرې څخه سر وغړولو او وئې ويل چه زه اوس د خپل د واده د پاره تيار نه يم.

هو، ورو چه دده مور په ده باندې په دې موضوع کښې ډېر زور اچاوه او څو ځلې او په څو ورځو او څو مجلسو کښې ئې په ده باندې د واده په نسبت اصرار کاوه، غير له همغه د ومبنی ځواب څخه بل ځواب به ئې له ده څخه نه آورېده، تر دې چه وروسته له ډېر ګفتګوی او خبرو څخه (مجيد) د خپل د زړه خبره خپلې مور ته ښکاره کړه، او وئې ويل چه زه غواړم تر څو چه د (حميد) د مکتب دوره پای ته نه وي رسېدلې، زه واده نه کوم او وروسته له هغه به خپل ځان او خپل ورور ته يو ځای واده وکړم، ددې خبرې په مقابل کښې دده مور ناچاره چوپه شوه او زيات له دې نه ئې په دې موضوع کښې څه ونه ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) به په مکتب کښې په ډېر شوق اوذوق سره خپل سبقونه ویل او ضبطول ئې او خپله (متوسطه) دوره ئې په ډېر موفقیت او کامیابي سره پای ته ورسوله اووروسته له هغه د (طب) په شعبه کښې داخل شو . اودخپل دتحصیلاتو په ټولو دورو کښې په نورو طالبانو په هوښیاری او پوهنی سره مشهوره و، او په ګردو شپږو میاشتنی اوکلنی امتحانو کښې به تل اول نمبر خوت. او له شلو څلو څخه ئې زیات ، د خپل د مکتب د مدیر له خوا ، دافتخار او دلیاقت پاڼه آخستې وه .

(مجید) به هم دده په باره کښې له هیڅ شي څخه لږ والی اوسپمول نه کولو او د (حمید) ګرد تعلیمي ضروریات به ئې (اګرکه ډېری پیسې به هم ورباندي لګیدلی) سره برابر ه و لی اوتل به په دي خیال کښې و ، چه خپل د ی کچنی ورورته دژوندون لاروروښئي ، او د ده حیات دبدبختۍ له تیاری څخه ، دسعادت اونیکبختۍ رڼاته وروباسي . اوهر وخت چه داخبره دده په زړه کښې تیریده ، چه دی دخپل کچنی ورور په نسبت ، د خپل د ورورولي لازمی وظیفي په ښه شاني سره انجاموي ، د خوشحالی اوخوشبختۍ ځلا نده به ئې په زړه کښې وبریښیده ، او خپل ځان به ئې دجهان له سعادتمندانو څخه شمیره .

هو ! هغه څوک چه خپله انساني او وجداني وظیفه پای ته رسوی څه عوض اوبدله به له دی څخه زیات مومی چه دخپل د هغې وظیفې پیژندلو په واسطه ، دنیوی او اخروی سعاداتو ته رسیږي ، اودخالق او دمخلوق رضامندي د هغې په واسطه سره لاس ته راوړي .

(حمید) هم هرکله چه دخپل دلوی ورور دا مهربانی ، او دا روزنه ، او دا شفقت او دا لورینه لیده ، یوغیبی قوت اوقدرت به ئې په زړه کښې پیدا کیده ، اوروح به ئې خوشحالیده او په دی واسطه سره به ئې په ګردو سختیو اومشکلاتو باندی بری مونده کاوه او ټول به ئې خپلو ښو لا ندې کړ ی ، دخپل دموفقیت په لوری تلو .

(مجید) هم له د ی خپل ژوندانه ځنې ډېر خوشحال و ، ولی چه دراودونکی ډېره مهربانی مور لکه (فاطمه) اویو وظیفه شناس تابعداره خوش اخلاقه ورور لکه (حمید) و ، اودی هم له دی څخه څه زیات شی ته چندانی اړنه و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولی چه سعادت او خوشبختی دومره گرانه او سخته هم نه ده لکه چه خینی کسان ئی تصور کوی بلکه هغه شیان چه مونږ د سعادت په لوری سموی زیات دی . بلی ! سعادتمن کیدل آسانه دی مګر تل سعادتمن پاتی کیدل سخت بلکه ګال دی .

هو!(مجید-حمید) او ددوی مور، دری واړه سره او س خوش نصیب او سعادتمن دی که ددوی دا سعادتمندی او خوش نصیبی تر ډیرو ورځو پوری پاتی شی .

ناڅاپه ددوی مور رنځوره شوه او په بستره کښی پریوته .

داوه ددوی دبدبختی لمړی منزل .

ددی رنځوری مور مرض ئی ډیر وځنډیده او ، اودوی ، ددی په درد او دونهاندی ستړی ستوماته شول او دډاکترانو به ئی ډیر خوشآمدی نه کول ، او ډیری پیسی به ئی ښندلی ، دشپی او دورځی به لا اهانده او ګرهانده وو .

(مجید) به دشپی له لوری تر ګهیځه دخپلی دمور دچپرکټ په خوا کښی ناست و . او دورځی له ځی به خپل کارته تللو او دمور خدمت به ئی (حمید) ته پریښوده ، (حمید) به هم دمکتب له تګه پاتی او تر شپی پوری دخپل دمور په خدمت کښی مصروف و .

(مجید) به دغرمی له رخصتی ځنی هم استفاده کوله او په پوکرائی مو ټر کښی به ئی له ډاکترانو دواسره په ولاړ وړینو خپل ځان تر خپلی مور پوری رسا وه .

او وروسته ددی له کتلو او پوښتنی او دوا ورکولو ، اود (حمید) دلازمه هدایاتو ورکولوځنی بیرته به ډاکتر سره په موټرکښی خپل کارته ورته ، او حال داوه چه زړه به ئی بالکل په خپلی مور پسی هم ډیر پخسیده ، اود ماز دیګر له خوابه هم وختی بیا په موټرکښی د خپلی د مور خدمت لپاره له لازمه دواو سره راتاو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هر کله چه پښتانه وائی چه « نه کوی حبیب، څه به وکړی خوار طبیب » د ډاکترانو د دواوو او دا د (مجید) الوند بلوند او الول، او د (حمید) زیاری او زحمت هیڅ یوه فائده هم رنځوری ته ونه رسوله، او ددی متل په اساس چه « د گورشپه په کور کښی نه کیږی » وروسته د یو کال رنځوری اومعالجی څخه کمبخته (فاطمه) مړه شوه اوخپل دواړه ځامن ئی په ژړا او انگولا کښی کینول، ولی چه دوی دواړه وپوهیدلو، چه د دوی د نیکبختی پنگه د دوی له لاسه ووتله، او پس لدینه دوی در په در اوخاوری په سر کیږی .

هو! مور داولاد په نسبت د رحمت فرشته او د رأفت مجسمه ده او پښتانه وائی (هر هغه اولاد چه مور لری نو نور څه غواړی او هغه کمکی چه مور نه لری نو څه لری ؟)

وروسته لدی چه دواړه ورونه د خپلی مور د تکفین او تجهیز او تدفین څخه فارغ شول او خپل کورته بیرته وگرزیدل، کور د دوی په نظر کښی لکه گور داسی ښکاریده، او پس لدینه چه د دوی مهربانه مور له دی کوره د مرگ په لار ولاړه، په دی کور کښی ناسته او ولاړه دوی ته چندانی خوند نه ورکاوه .

(مجید) به ډیر لږ کورته راتلو او هغه هم فقط د خوب په وخت کښی .

او (حمید) به هم چپ له ښځوا څخه چه د مکتب د رخصتی سره جق په کور کښی حاضر وه اوس پس له ماښا مه کورته راتی او دی هم په دی گوښی کور کښی یواځی او یکسه ناست او ډیر به خپه و ، او ددی په ځای چه (لکه پخوا) د خپلو سبقو په ضبطولو بساندی مشغول شی ، اوس چه په دی کور کښی راشی هك پك پاتی په یوی گوښی کښی چپ او خپه کینی او په راز راز فکرو او چرتو کښی (چه ټول به له اوهامو او خرافاتو ځنی ډك و) لویږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا دادی که (مجید) ځان په رسمی کارو باندی مشغول نکړی، او (حمید) دورځی له ځی مکتب ته لاړ نشی، نو دی خبری څخه به ویره وه چه چیری لېونی نشی ولی چه څنی خیالات اربیکاره اوهامو ددوی د واړو په ماغزو کښی ځای نیولی و.

د (مجید) په نسبت (حمید) ته به زیاتی اندیښنی او چتی خبری په زړه کښی لویدی او د شپی له ځی کله کله ځینی جنون آمیزه حرکات هم ځنی لیدل کیدل نو هر کله چه دی به په کور کښی یواځی ملاست و، څوك به دده په دی او ضاعو او حرکاتو باندی نه پوهید و، او نه خبر یدو، او له دی جهته په دی دواړو، ورونو باندی به ورځی په ډیر ځند ید لو سره تیر یدلی.

د ریم توك

(مجید) له یواځی توب او تنهائی څخه ډیر په تنګ شو، او نژدی وچه لیو نی شی، نو دځینی ملګر یو او دوستا نو په مشوره، او د خپلی کور نی د ضرو ریاتو په تقاضا سره مجبو ر شو، چه دواده کولو په فکر کښی ولویږی.

ځکه چه په حقیقت سره انسا نان ګویا داسی خلق شویدی، چه په ګردو شیانو کښی د یوا و بل مرستی ته اړه او احتیا ج لر ی، او بی لدی اړ تو ب او احتیا ج څخه یو اځی ژ وند ون نشی کولای، او له همدی سببه وچه «آ د م» علی نبینا وعلیه الصلو ة والسلا م ور و سته له دی چه « دالهی » (ج) په خلافت سره ئی په ځمکه کښی افتخار بیا موندلو، او پخپل دار الخلافت کښی کینا ستلو پس له هغه ځنی چه حضرت «جبرئیل» علیه السلا م به د ده له حضوره رخصتیده دی به له یواځی تو ب او تنها ئی ځنی ډیر متأثر کیده، او د خدای تعا لی له مرحمته دده دمشغولتیا او انسیت له خاطره بی بی «حو ا» علیها السلا م خلق شوه.

نو له دی جهته (مجید) هم لکه نو رو ځلمیا نو غوندی د دی روحی احتیاجه ځنی متحسس شو، او د یوی ښځی انتخا ب پسی ولو ید ه.

مګر دا کار ده ته خورا ګران و ، ولی چه مورګی مړه شوی وه، او بله کومه نژدی خپله او خپلوانه ګی هم نه درلوده، چه په دی لوی کار کښی (چه پښتانه ورته «د عمر سوهان» وائی) ده سره مرسته وکوی .

(مجید) ډیر وخت ددی کار په فکر کښی و، مګر هیڅ یوه وسیله او ذریعه به ورته نه پیدا کیده ، تردی چه په خپلو همسایګانو کښی ګی یوی بوډی ښځی سره ملاقات وکولو، او هغه ګی په دی ضرورت پاندی وپوهوله .

ګویا چه زړی ښځی فقط د همدی ښو کارو د په سر رسولو لپاره ژوندی دی لکه چه د (مجید) و ارهم په خطا لاړ نه شو. ځکه چه هغه سپین سری همسایه دده د واده دپاره متوجه شواه .

داموضوع چه اول پلا دهغی سپین سری په نظر کښی ساده، او معمولی ښکاریده ، وروسته ډیره سخته شوه ولی چه (مجید) به داسی نجلی پسی ګرزیده چه د ده په زړه کښی وه، او ددی بدی به چه د هری یوی نجلی صفت ورته کا وه ، او هویت به ګی ده ته و یل ، ده به د هغی له کتلو، او کړلو ځنی په راز راز پلمو او بهانو سره سر غړاوه .

هو ! دنکاح په مقدس امر کښی ډیر احتیاط ، او ډیر وړاندی، او وروسته کتل په کار دی ، او ډیر زیات لازم دی چه تل ناوی د زوم په زړه پوری وی، او په داسی مواردو کښی دنورو کسانو مداخله نه یواځی بیځایه بلکه مضره او بالکل چټی ده .

لکه چه وویل شول له یوی خوا (مجید) د نجلی په خو ښولو کښی ډیر مشکل پسند او زرزری واقع شوی و، او له بل لوری به د نجلیو پلرو او میندو هم له دی ځلمی څخه خپل ځانونه ژغورلو ولی چه په هغه او له ورځ کښی چه (مجید) هغی سپین سری ښځی سره په دی موضوع کښی خبری کولی نورو پردیو ښځو ترشا دده ګردی خبری (چه د خپلی مفروضی

ښځې د اوصافو په نسبت سره ئې بیانولې) واوریدلې او هغه ئې لکه چه د ښځو عادت دی زر ترزره په کلې او کور کښې خبرې کړلې په سر ددې دا متواتر انکار ، او مخ گرزول د (مجید) د هر رازی ښې او ښائسته نجنې د قبلولو څخه دا خبر لا ټینگه کړه چه (مجید) لوبی کوی او په خلقو مسخری جوړوی ، او که نه داسې ښځه چه په دی صفت سره ئې ستائی چیرته پیدا کیږی.

لکه چه ښځو به پخپلو منځو کښې ویل ، اودا خبری ئې خوله په خوله کوڅه په کوڅه بلکه تر ډیر و لری ځایو پوری رسولی وی ، (مجید) هغه سپین سری ښځې ته ویلی و :

زه داسې ښځه اړم چه ماسره په خوشحالی ، او خپگان کښې تل ملگری وی ، په ژوندون کښې همیشه مرستی را سره کوی صبا او بیگا زما پخدمت کښې لگیا وی ، زما زړه له هره حیثه ښه ساتی زما په کور او ورور باندې فهم لرنه لری زما د غمو او اند یښنو په لیرو لو کښې تل ډیر زیات زیار باسی . او دخپلې مهر بانی او عواطفو په غیږ کښې می تل روزوی ...

له دی راز خبر و څخه به ئې زیات ویل او ډیری نوری خبری ئې هم لکه چه د ښځو عادت دی په دی خبر و پسې له خپلو ځانو څخه جوړې کړی وی چه (مجید) له هغو ځانی هیڅ خبر هم نه و پهر تقدیر سره گویا چه (مجید) د خپلې ښځې په غوره کولو او انتخابولو کښې دیو مخصوص ذوق لرونکی دی چه د نورو خلقو له فکر و ځنې جلا دی .

دا مطلب زر ترزره ښکاره شو ولی چه هغې سپین سری ده ته خبر ورکړلو چه یوه ښه جلې می درته پیدا کړی ده ، او وروسته له هغه ئې گر ده قصه ده ته په ډیر شور او زور سره وویله

(c) ketabton.com: The Digital Library

« داسې نجلۍ ده چه مخ ئې لکه دخور لمبې ښيوږمۍ اودواړه غټې غټې سترګې ئې تورې ناغه دارې،اوتورې نرۍ کېږې ورځې ئې لېندې، اوتوربانه ئې لکه‌تیره غشي او سم قد ئې لکه سرو ، اوسپين غاښونه ئې دثور دګلې په شانې،او دواړه شونډې ئې سرې لکه عناب ،او ... اوپلار ئې هم شته‌من دی . »

(مجید) په تلوار سره‌ددې سپين سرې ښځې له خولې ځينې خبرې‌اخیستې وئې ویل:

« مورکې ! داسې نجلۍ زمایه کار نه‌ده »

سپين سرې ښځه له خوراتعجبه په‌چيغو ګډه شوه ، ولې چه داسې انتظارئې نه‌درلودلو چه له (مجید) ځنې به‌داسې پیمخې شته منې نجلۍ په مقابل کښې داسې ځواب واورې او اوس ئې چه داخبره دده له خولې اوریدلې هم ده،بیائې هم یقین ور باندې نه راتلې چه یو داسې حاجتمن مجرد ښکلې ځلمې ، دداسې یوې ښکلې ګلالۍ نجلۍ په مقابل کښې داسې یوه خبره وکړې ...

لږ څه‌وخت تیر نه‌و چه‌د (مجید) اصرار اووینا و دا ښځه په‌اصلي مطلب باندې وپوهوله اوور وسته‌له هغه‌څخه‌هغه‌سپين سرې ښځه دهغسې نجلۍ په‌لټولو کښې ولویده چه (مجید) غوښته.

او س نو ښائي چه موږ و ګورو چه د (مجید) ددې مخ آړولو سبب څه‌شي و؟!...

(مجید) به‌تل فکر کاوه که له‌یوې شته منې کورنۍ څخه دې ښځه وکړی نو نه یوائې ددې‌یه‌واده کښې ډیرې پيسې خرڅيږې بلکه‌تل به‌په‌هغه‌باندې ددې ډیر لګتو نه‌کيږې او ویلې‌به‌ئې چه‌به پای کښې به له‌یوه پلوه‌زه و نشم کولای چه خپل هغه پوروته چه په‌ما‌باندې زما د خواخوږې مور درنځو رې،او دګور،او کفن په‌وجه سره پراته دې ادا کړم، او‌له‌بل لورې زما دورور (حمید) په‌تعلیما تو کښې ډیرې دښتوالې په‌سبب سره‌ډیل اومعطلې‌پيښيږې، اودهغه تعلیمات ناتمامه پاتې‌کيږي چه دا دواړه کارونه ښه نه‌دې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو! (مجید) هغوښته چه‌یه‌ده باندی تر ډیره وخته پوری دخلقو پوروی، ولی چه داخبره د ده‌دبی اعتباری اوسپکوالی سبب کیده ، اوهم ئی په‌دی خبره باندی اورینه‌وه چه وروګی دتحصیل له‌سعادت څخه ورو سته لدی څخه چه‌خو کلونه ئی‌زیار اوزحمت پخان باندی اخیستی دی بی‌نصیبه پاتی شی، اوپه‌دی وخت کښی ، دخپل ځان، اودخپل و ر ور دخوراك، اوپوښاك اودخپل کور داستظاه لپاره مجبورو وه چه‌خپل کورهم ودان کړی . . . نوځکه ده‌دګردوامورو غیر لدی‌څخه په‌بل صورت سرته‌توانی نه‌شوی‌پیدا کولی چه‌دی په‌یوه عاجزه کورنی‌کښی ورننوزی اوله هغې ... وه ښائسته، اوپیمخی، اوتعلیمیافته نجلی ځان‌ته واده کړی .

... ئی کار سم شو . اوهغی بو ډی دده‌دده په زړه پوری یوه نجلی پیدا کړه او دوه دری هفتی‌نه‌وی‌تیری‌شوی‌چه ګرد وکارو دده په زړه پوری صورت ونیو لواوپه دی کچنی کورنی باندی چه عبارت واله‌دوه ښځانو ورونوځنی یوه‌بله‌ښائسته اوګلالی او تعلیمیافته‌نجلی هم ریاته سوله چه دهغی‌ساری په‌هغی سیمه کښی لږپیدا کیدلو . . او دا کور چه تر اوسه پوری دیوه قبرستان‌په‌منز له‌تپ اوتیاره ښکاریده ، اوس دګلستان په شانی ښائسته شوی او یونوی رنګك او رونق ئی پیدا کړی دی . . .

یعنی (مجید) واده وکولو اومتاهل شو . اوخپله ښځه ئی کورته راوستله . اوددوی په ژوندون کښی نوی یوه‌دوره‌شروع شوله . له سرګردانی اوپریشانی ځنی ګرد خلاص شول دښې اله‌ځی به (چې له پخوا څخه چه ډیر کله به هیڅ نه راتلو . او که راتلو به هم‌فقط دخوب په‌وخت کښی به‌و) رراوډیر په وختی کو رته راتلو . او درخصتی اودتعطیل په ورځوکښی به‌هم له صباځنی تر ماښامه پوری په کورکښی ناست و . که ریښتیا ووایل شی ګو یا چه اوس (مجید) دژوندانه په خوند باندی وپوهید اوچه له خپلی پیمخی ښځی سره ئی چه نوم ئی (حبیبه) و ، ناسته او ولاړه اوخبرئ او اتری کولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاورم توك

اگر که (حمید) دخپل دتحصیل اوتعلیم په کاروکښ بخت او مصروف و، مګر د (حبیبي) راتګ دهغه په ژوندون کښ هم بې اثره نه و.

لکه چه ښځه د خاوند تعالی دیو لوی نعمت او رحمت په منزله ده چه هرچیری پښه کیږدی اولاس ئی ورسیږی هلته سعادت اوآرامی او هوسائی پیدا اودژوندون خوند ښرګندیږی ! ...

(حمید) دخپلی موردمره کبدوښخه رائیسی دآرامی اودهوسائی مخ نه وه لیدلی. ولی همداچه (حبیبه) ددوی په کور کښ ننوته دده هم له بدبختی اورنځ او تکلیف څخه نجات بیا موند.

که رښتیا وو یل شی ګو یاچه دادواړه ورونه سره دیمخی (حبیبه) په خپل خونده ور ژوندون نوی ور ګډ شوی دی. اوخپله هغه پخوانی بدبختی اوسر ګردانی ئی بالکل له خاطره باهر کړیده ...

مګر دی سره به څوك څه وکړی شی چه روز ګارهیڅ یوشی پخپل حال باندی په قرار نه پریږدی، اوخوشبختی او بد بختی دواړه لکه ژمی اوودی او پسرلی اوخزان غوندی یله پسی زمونږ په ژوندون کښ ښرګندیږی اوهرشی اوهرڅیز زر ترزره دتغییرارتبد یل په معرض کښ واقع کیږی ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید ـ حمید ـ حبیبه) دری واړه یوه کڅنی کورنی سره ګرځیدلی دی . اودوی ډیر د ډیره خوشحالی اوهوسائی سره شپې اوورځې تیره وی .

دورځې له مخې (مجید) خپلی نوکری ته ځی . او (حمید) خپل کتابونه تر تخرګ لاندې نیولی مکتب ته دروځی . او (حبیبه) ددوی دوتلوڅخه وروسته په جارو کولو او د لوښو په وینځلو او په ګنډلو او پخلی اونورد کورنی کارو پاندې لګیا کیږی . . .

دیګا له اوری (مجید اوحمید) وختی کورته بیرته ورګرځی اوپه مجرد د ننوتلو په کورکښی د هغی دانتظام او ښائست څخه خوشحالیږی او بیا دری واړه سره یوځای دهغه چای په څکلو پاندې (چه عین ددوی درتګ په وخت کښی ئی اوبه تیاری کړیدلی وی اوسره لاسه دمیزی) مشغولیږی او وروسته له اداء کولو دمانبام دمانځه دری واړه سره یوځای په یوه میز پاندې ددوډی په خوړلو پاندې پیل کوی . اویوله بله سره په عین خوراک کښې خوږی خوږی خبری اواتری هم کوی . وروسته له ډوډی خوړلو او چای څکلو څخه دری واړه دماسختن لمونځ اداء کوی او وروسته له هغه به (حمید) له خپل ورور او ورینداری سره خدای پامانی کړی خپلی بلی خونی ته تلو او هلته به ئی دخوب تر وخته پوری خپل سبقونه او درسونه ضبطول ، اوبیا به ویده کیدلو .

پوهان وائی : هرچیری چه عشق اوهوسائی وی هلته به سعادت اوآرامی هم وی .

نو له همدی جهته وچه ددوی دری واړو به یو ډیره مینه اومحبت سره ژوندون او ګذران کاوه . اویو له بل څخه بیحده او بی اندازی خوشحال او خوښ وو . او داورځې اوشپې به ئی په ډیره هوسائی اوآرامی سره تیره ولی :

(مجید) له خپلی ښځې سره لهحده زیاته مینه او محبت کاوه . او له خپل کڅنی ورور (حمید) سره به ئی هم تل شفقت اومحبت کولو . اودوی دواړو به هم په ډیر احترام اومحبت سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید) ته کتلو اودده داوامر اوداشارو پهځای راوړلو کښې ګی زیار و یستلو . په تیره بیا (حمید) به د ختیل مشر ورور دومره تابعدار ی کو له چه تقریبا د عبادت منزلی ته دیره نژدی وه ،

ولی چه (مجید) نه یوازی د ده ښاغلی مشرو رور و ، بلکه د شفقت ، او دمرحمت له لوری ده ته د مشفق ، او مهربان پلار په ځای و . نو (حمید) به هم د خپل د (مجید) مشر و رور دوه غبرګی تعظیم اوتکریم کاوه اود خپل د ورور له خاطره به ئی د خپلی ور یندا ر ی هم ډیر عزت او احترام کاوه او د دی د ګردو خدمتونو اواوامرو پهځای راوړلو کښې به ئی هم زیار و یستلو ، او بالمقابل دده ورینداری به هم ده ته په ډرنه سترګه کتل ، اوهغه لازمه خدمتونه چه ښائی یوه ګرانه وریندارئی خپل لیورته وکړی د هغه به ئی په ډیر اخلاص اومحبت سره په ځای راوړل .

لنډه داچه هغو دری واړو به یو له بله داسی مینه ، اومحبت سره کاوه چه له و راشخه د یو وجود په منزله په نظرراتلل ، اوهرچاچه د دوی داګرمجوشی ، اوګډلون ، او لورینه لیدله ، نو دا به ئی په خیال کښې راوړلو ، چهدادری سره په دری بدنو کښې یوه ساه او یوروح لری .

پنځم ټوک

هرکله چه د امتحان وخت نژدی کیدو . نو (حمید) به د ورځی له مخی په کورکښې پاتی کیده ، او خپل سبقونه به ئی تکرار ، او ګرداڼول . ترڅوچه خپل ځان د طب امتحان ورکولوته سنبال کړی .

(حبیبه) به هم د خپلو کارودپه سررسولوڅخه وروسته د و زګاری په وخت کښې یوه نیمه شیبه د دهخونی ته ورتلله ددی خوا ، اودهغی خوا خبری بهئی کولی . او چتی چتی

په خندیده ، او خوار (حمید) به ئې له کاره ایسته .کله به ئې د ده په کتابوکښې لاس وهاو او دهغو پاڼې به ئې دې خوا ،هغې خوا اړه ولې ،او عکسونو ته به ئې خبر کېده کله به ئې هغه فنې اسبابو ته چه ... یح دضرورت پوره کولو لپاره موجود وه ، ورځښې پتول پاڼې او ورځښې تبتول .

... یسې منډې وهلې ، او خپل اسباب به ئې بیرته ورځینې اخیستو ، او بیا به په خپل کار باندې مصروفیده . مگر (حبیبه) به بیاورتله ، او په همغو اوبو به ئې لاس پورې کاوه ، او د (حمید) له پخسو لو ځینې به ئې لاس نه آخیستلو .

د یر ځلې به د اسې هم پیښیده چه (حمید) به ددې د دغو دلاسه په قهر کیده مگر دده دې قهر به هیڅ یو اثر په (حبیبه) باندې نه کاوه ، بلکه هغه به لا خوشحالیده ، او دده کنځاو ،او د قهر په مقابل کښې به کټ کټ خندیده ، او تیغ تیغ به ئې ورته کتل ، لنډه دا چه ... ئې خواني پیمخې ښځې به سره له عصبانیت ، او خپه کیدلو د (حمید) همغسې سپین ستر گیا کوله

ځکه چه د ځواني ښځې روح کښې مټ لکه یو زړه وړو نکې ښائسته بوزا غونډې دې ، او همغسې چه بورا ځان په راز راز گلانو باندې مینې ، او له یو ځنې پاخیدلې ، په بل باندې کینې همداشانې ځوانې ښځې هم که څه قیده ، او بست و ربندې نه وي او پخپل سر آزاده وي همداړنگې کار و نه به کوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) به هم تل د (حمید) په شا ؤ خوا کښې د بورا په شان ګرځیده، او د (حمید) د معاشرت، او له ناستی ولاړی څخه به زیاته محظوظه، او خوشحالیده، او همیشه به ئی زیار ویستلو چه د (حمید) سترګی ځانته وراوړی.

همدا چه (حبیبی) به لید لو چه (حمید) دکتابو په مطالعه کښې ډوب دی او پخپلو سبقو نښې مشغولتیا لری، نو له حده زیاته به خپه کیده، او ددی په کلمو کښې به چاړه ګرځیده، او داسی ئی پوهیده کښې سنجوله چه پاخیږی، او د (حمید) ګرد کتابونه او اسبابونه په یو تنا ره کښې واچوی، او وئی سوزی چه دی ولی دی ته نه ګوری او دی سره خبری نه کوی چه تل خپلو کتابو ته ګوری، او په هغه لیك، او لوستو باندی مشغول دی.

په رښتیا سره ښې او پیمخی ښځی ګردی همداسی عادت لری چه غواړی نور کسان ټول هغه شیان چه غیر له دوی څخه وی، ایسته وغورځوی، او هیڅ ورته و نه ګوری، او فقط همدی ته ګوری، او تل دوی سره ښائی چه مشغولتیا ولری.

(حبیبه) هم به همدی عمومی حس کښې اخته وه. دوره ځی څوځلی د (حمید) خونی ته ورتله، او هغه به ئی له کاره ایسته، او نه ئی پرېښوده چه خپل مقصدته ورسیږی.

هر کله به چه (حمید) غوښته چه دا په قراری، او د لاسا سره له خپل ځانه لری کړی هم نه کیده، او که خپه کیده هم څه فائده ورځنی نه مرتبیده، او که په قهریده هم په هغې پیمخی ښځی باندی دده قهر کوم اثر نه آچاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همدې جهته دی چه اروپائیان وائی : (ښځې د نارینو
په نسبت لکه سیوری داډول دی، که نارینه له ښځې ځنې وتښتې ؛
نو هغه هم له ده سره روانه وی، او نه تری جلا کیږی) .

نو هر کله چه (حبیبه) به د (حمید) دا بی پروائی ، او بی اعتنائی ته کتل ، ډیر خیلی سپین سترګی کښی به ئی لا زیاتوب کاوه ، او دورځی ډیر ساعتونه به ئی له ده سره ده په خونه کښی په همدی لوبو او ټوکو سره تیرول .

دا هم باید وویل شی چه د (حبیبی) په زړه کښی یوه خاشه د بی وفائی او د خیانت نه د حیل دمیره (مجید) په نسبت سره نه وه، او له خپل میړه سره ئی بی نهایته اخلاص، او محبت درلود او په ده باندی ډیره زښیره او مهربانه وه او په دی انداز سره ئی د خپل میړه اطاعت، او تابعداری کوله چه له وراتنه زیاد عبادت په منزله ښکاریده . له بل اوری دا هم له هر ډ حینه شا کړه وه، او هر شی ورته رسیده ، او له خپلی ناستی او ملاستی څخه ئی هم څه شکایت نه لرلو .
نو بیائی له (حمید) څخه څه غوښتل ؟ . .

(حمید) ددی په نظر کښی داسی خوږ او محبوب و ، لکه د دی وړور ، او داسی مینه او محبت ئی ور سره کاوه ، لکه چه یو د خواخوږی خورئی له خپل وړور سره کوی .
او دا یو معمولی کار دی . هوښیارانو ویلی دی :

« ددوو ځوانانو زوج ، دیوا و بل په نژدیکت کښی د آشنائی تاداو ږ دی .
نو هر کله چه د آشنائی تخم د زړه په منځ کښی زرغون شی ، له هغه څخه د دوستی داسی نهال شین کیږی چه پای ئی معلوم نه وی ، ښائی چه داد دوستی نهال یو ه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ دعشق میوه ونیسي. او ممکنه ده چه په هغه برومبنیو ورځو کښې له بې پروائي او تندۍ ځنې وچ شي، او ډېر داسې هم پیښیږي، چه د دنیا حوادث هغه لاسې ښځه و باسي دا دژوندون یوه پانه ده چه هېڅوك دهغې له دقائقو ښځه خبر نه دی.»

(حبیبه) او (حمید) هم په اول کښې یو بل سره آشنایان و. مگر اوس ددوی آشنائي د دوستۍ تر مرتبې پورې رسېدلې ده. او داهم یو معمولي شی دی او چندانې په خپلو کښې مهم نه گڼل کېږي.

شپږم ټوك

یوه ورځ (حمید) پخپل کورکښې سبق ویل، چه له بانديځه یو غږ د ده غوږ ته ورسېدو. چه غوږئې ونیولو وائي وریدلو چه ورونئي (محمد) له خپلې ښځې سره په زغرده سره سختې خبرې کوي او په یوه کورني موضوع کښې هغې ته سرزنښت ورکوي.

داموضوع کومه لویه خبره نه وه. یوه معمولي خبره وه چه ښځه او مېړه یې په هغه کښې سره نښتي و. دا رازي لنډې جگړې هر کله د ښځو او د مېړو په منځ کښې پیښیږي.

په ښځیا سره دا رازي جگړې کټ مټ دهغې مالگې یا ترشي په منزله دي چه په کټو کښې ئې اچوي یا ئې د کوندري په خوا کښې اېږدي ترڅو چه ذائقې ته ئې تغییر ورکړي او اشتهائې زیاته کاندي.

ولې چه یو رازي ژوندون اگر که په هوسائي او عاشقۍ سره هم تېرېږي سړی ژوبله وي. صاف او شفاف آسمان اگر که ښه ښکاري، مگر که ډېر وخت همغسې پاتې شي، د ځینو گانو سبب گرزي. د ښځو او د مېړو منځ په ژوندون کښې مختصرې جگړې داسې دي لکه په آسمان کښې وریځ چه کله کله د آسمان او لمر او د ستوریو مخ پټوي، او وروسته له هغه ځنې د لمر او سپوږمۍ او ستوریو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه وړونکي او ځلاندي شعلې په تاك شنه او روښانه آسمان کښې ډېرې ښې ښکارېږي، او زړونوته سرور او ستر ګوته نور بښي، همدا رازي دوستي او محبت هم وروسته له کمکي جګړو څخه لا تو دېږي او زيات خوږېږي.

خير له دې برخې څخه تېرېږو:

د (حميد) تر ډېرو ورځو پورې غوږونه پرېدل او د دوی طبيعتوا وخو يوته به متوجه وه ګر د خپل ورور او ور ينداري په منځ کښې ئې پرته له مينې او محبت او خوږو وينا ؤ څخه بل هيڅ شي نه آوريده. مګر دا ا... ځلې دي چه د دوی په منځ کښې جګړه پېښه شوې ده او (حبيبي) ته در ګرده ... ري.

هر کله چه (حميد) د (حبيبي) دا سر زنښت و او رېده چه پله پسې دده ور ور هغې ته ور کولو. نو يو عجيب احساس او زړه خوږي دده د (حبيبي) په نسبت سره پيدا شو.

يوه ناځاپه به دده په زړه کښې دا خبره تېره شوه چه له خپله کوره وتلي زرتر زره دې جګړې ته خاتمه ور کړي . . . نو له خپله ځايه پاڅېدلو . . . . بيا بيرته يخپل ځاى کيناستلو . . . او فکرئې کولو . . .

يخوا موو ويل چه (حميد) دخپل مشر ورور (مجيد) ډېر تعظيم او تکريم کاوه او دده په زړه کښې ډېر خوږوه. نو اوس به و ګورو چه په دې شېبه کښې دې د خپلي خونې په ګوښه کښې يوائې ناست دی په څه فکر وکښې ډوب تللي دی؟!...

دده دزړه په منځ کښې يو پټ احساس او يوې نا معلومې مينې ځاى نيولى و.

ښائي چه يخپله دي به هم له دې احساسه تراوسه پورې خبر نه و. او که کله کله به ئې دهغې نښې هم يخپل وجود کښې ليدلې ځان به ئې په هغه باندې نه پوهو لو او د هغې په مخ کښې به ئې پرده اچوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یې احساس څه شی و ؟

دی په دی باندی نه پوهیدو ! یا ئی نه غوښته چه ور باندی و پوهیږی ! یا ئی نشوای کولای چه پری و پوهیږی !.

دا مهم او یې احساس چه مونږ هم تر اوسه پوری د هغه په کیفیت باندی خبر نه یو دعشق او د اضطراب ګډی یوه مخلوطه وه.

دعشق او د اضطراب په معنی باندی یدی ځای کښی و نه پوهیدو ؟

عشق دخیل دهغه مشر وور په نسبت چه پد ه باندی ئی ډیر حقونه لرلو او دده په حق کښی دیوه مهربان پلار په ځای واوده دژوندون ګرد لوازم او ضروریات ئی برابر ولو.

او یو داسی ور ورئی و چه له خیلی ګټی سره ئی دده د سعادت، او د هوسائی ګرد لوازم مهیا کړی و. نو څرنګه به و نی چه د یوهسی ورور په نسبت به عشق ،او مینه نه لری ؟ . . .

دا بر خه تر یو حده پوری ډیره ښه ښکاره ، او ر وښانه شواه . نو د اضطراب په نسبت څه وائی چه دده دپریشانی سبب څه شی و ؟ . . .

تیاره ټکی همدادی چه تر اوسه نه (حمید) ته څرګند شوی دی ، او نه مونږ ور باندی پوهیږو ! . . .

(حمید) له خوورځی پخوا په دی موضوع کښی خبر شوی و چه (حبیبه) له خالصی دوستی څخه پرته بل یو نوری احساس هم لری .

په اوله ورځ کښی چه دی خبری ته ئی فهم وشو، نو په ځان ور یږ دیدده ،او ډیر زیات پریشان شو.

دوهمه ورځ کښی ئی د خورا خپګان ،او پریشانی له لاسه د خپلی خونی ور، له دننه خوا څخه بند کړلو ، او د خونی په یوه ګوښه کښی کیناستلو ، او ډیر زیات ئی وژړلو .

دریمه ورځ چه (حبیبه) دده خونی ته ورننوتله ، او دواړه سره مخامخ شول نو (حمید)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلاسه پاڅېدلې په قهر، او کنځلو سره ئې هغه له خپله کوره وایستله، او ورڅې پیا خپل ځان پسې محنځیر کړلو.

څلورمه ورځ ګېږځ له کوره ووت، او ترتیر ماښام پورې بیرته خپل ځای ته رانه غی.

پنځمه ورځ د سردردۍ په بهانه په خپل چپرکټ پاتې وغزېدلو، او په بسترتن کښې ئې ځان پټ کړلو مګر (حبیبه) د ده له خواخخه نه لرې کېدله، او تل به ئې د مرض دکیفیت پوښتنه‌تری کوله، اوراز راز دواوې به ئې ورته راوړلې، او دده به خوښه کښې به ئې په زور ور تویولې.

شپږمه ورځ د (حمید) په خیال کښې داخبره ټینګه شوه چه د ئې پخپل ځان باندې غالب شوی دی، او دده دزړه قبضه دده په لاس کښې ده، مګر لږ څه شبه ور وسته بیا پریشانی غالبه ورباندې وکړله.

په دغه ورځ یاد دده دور ورته او دوربنداری‌په‌منځ کښې څه جګړه پیښه شوه، نو دی چه‌ددی‌ګړی په وخت کښې دخپلې خونې په کنج کښې ناست و په پوڅور فکر کښې پرېوتلی، او وروسته له‌هغه ئې رغوښتلو چه‌دباندې ووزی دخپل‌ورور په مقابل کښې د(حبیبې)طرفداری، اوحمایت وکوی، په دی خیال کښې ئې پوڅو پلونه هم‌دوره په‌اوری واخیستل، مګر وجود ئې ناڅا په وریښږ دیده، او د رېږدېدلو په واسطه وچ کلک پخپل ځای کښې پاتې شو.

دده په زړه کښې داخبره تیره شوه چه هر کله دده‌دورور (حبیبې) غوندې پوی‌ښځګلې او پیمخی ښځې سره هره ورځ جنګ وی، نو دی ښه سړی نه دی، په همدې واسطه دده په زړه کښې د (مجید) په نسبت لږ څه تنفر هم پیدا شو.

دابه، اوشوه احساس لمړی ځلی دی چه د(حمید) په زړه کښې دخپل وروریه‌نسبت وګرزېدو مګر دخوښې ځای دی چه دابه احساس زر دهغه له زړه‌څخه ووت، او ښالې چه لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثر به ئې پاتې وي . مګر هغه اثر دومره لږ ، او ناچیزه و چه له هغه ځنې هیڅ ویره او اندېښنه نه کیده .

بهر تقدیر سره (حمید) بیا خیال وکړ لو چه بایده دی له کوره ووځی که د (حبیبې) مرسته ونه کوی نو د خپل ورور مرسته خو به وکړي .

چه څو نګه دا خیال دده په زړه کښې تیر شو ، زړه ئې په غرځنګ شو ، او په ټول بدن کښې ئې د ګوزڼ وهلې په شانې ریږدل پیداشو . لنده دا چه (حمید) له ډیر فکر وهلو ، او دریدلو څخه آخر په تنګ شو ، او له کوره ووت مګر دده له وتلو سره جفت جګړه هم پای ته رسیدلې وه .

دده ورور له کوره بهر وو وت ، او (حبیبه) له ژړا څخه خوږ ځوږ دده په خونه کښې ننوته .

هغه (حبیبه) چه چپ له دغې ورځې څخه به هره ورځ د (حمید) په خونه کښې په خندا ، او اکا ږو سره ننوتله ، او هیڅ کله به ددې وچولې تریو ، او خوله به ګلې په نه وه ننا اول ځلې دی چه په ژړا سره ننوتله ، او دده دورور له لاسه ئې پښې کولې ، او اوښکې به ئې له سترګو څخه تو یولې .

(حمید) چه دا وضعیت نه وکتلو ځایه ځکه ، او آسمان وربانده ور خیدلو ، او بی اختیاره له خپل ځای څخه پا څیدلې ، ددې په دلاسا کولو بانده ئې پیل وکړلو ، او سرګی چه دده د چیرکت په بازو بانده ایښې و پورته کړ او .

په عین همدې وخت کښې دده په وجود کښې یو سخت ریږدل ، او ارتعاش پیدا شو ، او یوی مرموزې قوی به دی د (حبیبې) په لوری کش کاوه .

همغه قوه چه له ډیرې مودې څخه دده دروح په تیاره کښې پټه وه چه او س ناڅاپه څرګنده شوې ده .

نورئی و نشوی کولای چه مقاومت وکړی . خپل لاسونه ئی ددی له مخ ، او سرخته کړ زول . لکه چه پوسور انکار دده په زړه کښې پل دی ، اختیار ئی له لاسه و ووت او خپل سرئی شکسته کړی په ریږد بدا او اضطراب سره ئی مخی ته کړ اه .

او پخپل ځان باندی پوه نشو . پوه سخته لړزه او رعشه دده په اندامو کښې اویدلی وه .

په همدغه حال کښې ئی احساس وکړلو چه (حبیبی) خپل ځان له دی خخه په هغه خوا کش کړلو او حال داو چه دا نه ده پوهید لی . ځکه چه دهغې په وجود کښې هم د (حمید) له لاس ورو ډلو خخه همداسې یوه لړزه او ارتعاش پیدا شوی و . او له دی جهته بې اختیاره د تشنج په حالت کښې له خپل ځایه هغې خواته غورزیدلی و .

دوه دوه هك پك او حیران او ساختلی سره ناست و . (حمید) یوه خوا او (حبیبه) بله خوا په دوه قدمه لری فاصله کښې ولاړ او هغه ناسته وه .

دا چو پیدا او حیرانیا ترډیره وخته پوری و زنهیدله . ترڅو چه (حبیبه) له خپل ځایه پاخیده او ورو ورو په لوری روانه شوله . او (حمید) له خپل ځایه هیڅ ونه خوزیده او هیڅ ئی ونه ویل .

یو ساعت وروسته که څوك د (حمید) دخونی له خوا خخه تیریدی نو دده د ژړا غږ به ئی هر و مرو آوریده .

دا نو ولی ژړل؟ او علت ئی څه شی و ؟

دووم ټوك

دشپې له نيمې (مجيد) له نورو شپو ښځه په وخت کور ته ورسيدو . او برابر د خپل ورور خونې ته ننووت (حبيبه) په خپله خونه کښې په يوه کار باندې بخته وه . د وی دواړو ورونو ترډېره وخته پورې پخپل منځ کښې خبرې او اترې سره کولې .

(مجيد) دهغې جګړې په نسبت ډېر خپه ، او پښيمانه و .

په پای کښې دواړه ورونه په اتفاق سره د (حبيبه) د خونې خواته ور غلل، ورتړلی و . دژړاغږئې دخونې له منځه آوريدو .

همدا چه (حبيبه) دخپل دمېړه اوليوره په ور تګ باندې وپوهيدله ، په تلوار سره ئې دروازه پرانيستله، اوښکې ئې له خپلو سترګو څخه پاکې کړې، او خپل اضطراب، اوپريشانۍ ئې هم په خوشحالۍ سره بدله کړه ، او د(مجيد) ترخنګه داسې کېناستله چه هيڅ يوشی ددوی په منځ کښې نه وی پېښ شوی .

په دی شپه هم لکه نوری شپې دی کچنی کورنی په ګډه سره ډوډی وخوړله او ، چای ئې وڅکولو ، اونمونځ ئې اداکړلو، او ښې ښې خبرې، اومجلسونه ئې سره وکول .مګر دتيارې يو پټ عامل ددوی په منځ کښې دابنې ورځې، اوشپې ترتهديدلاندې نيولې وی .

اصلی خبره موپريښوده ، اوبه بله خوالاړو:

ومولیکل چه (مجيد) په خپل هغه کار چه (حبيبه)غوندې يوې ښکلې تابعداری باوفا ښځې سره ئې جنګ کړی و ، سخت پښيما نه و ، او له همدی جهته ئې (حبيبه) ته ډېره دلاسا ئې ورکړله، اوعذرئې ورځنی وغوښتلو نو نه دی سبه (حبيبه) هم له زړه دده سره پخلاشوه ، او(مجيد) ددی خپلی بدخوئې دجبران دپاره يوه جوړه ډېراعلی بوټان (حبيبه)ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بازاره په گران قیمت سره واخیستلو، چه دهغو بوټانو له پښوکولوڅخه وروسته (حبیبه) په دې اندازې سره خوشحاله شوه، چه ګڼه هیڅ ګلي نه وژړلي، او هیڅکله نه وه خپه شوې اوس راشه چه وګورو چه په دې ورځو کښې په (حمید) باندې څه تیریږي؟

(حمید) خوار له هغې ورځې څخه راهیسې یو نوې شې پخیال وجود کښې لیده، او یو بل ژور احساس ددهٔ په زړه کښې د (حبیبه) په نسبت پیداشوې و، چه دې دهٔ له نوم څخه خبر نه و. فقط دومره پوهیده چه د (حبیبه) دنږدې کیدلو په وخت، او د (حبیبه) دغږ دآوریدلو په ساعت کښې، او د (حبیبه) په خیال کښې راتلوڅخه، بې اندازې نشاط، او محظوظیت، او خوشحالې ورته پیښیږې، او لدې شیانوڅخه ددهٔ په زړه کښې غورځنګ، او په روح کښې ئې دآلوتلو علامې پیدا کیږې.

هر کله چه هغه له دې څخه زیات بل شې پخیال وجود کښې نه لیدلو، او هم نه پوهید و چه څه وکړې؟ نوچوپ پهٔو.

ورو ورو داسکوت، او چوپ پیداڅي په حیرت، او حیرانتیا باندې بدله شوه.

وروسته له هغه به ډیرې ورځې دخپلې خونې په یوه کنج کښې ګوښې ناست و، او ترې ترې به ئې یو لورې، او بل لورې ته کتل.

پلرومینیو ورځو کښې به (حمید) له دې خپل حالت څخه په تعجب کښې وه، او ترا به ئې ورڅخه خوړله. ولې په تدریج سره ئې داترا خوړل، او تعجب هم ورك شو، او هر چیرې به لکه یو بت غوندې وچ کلك ناست، او تیته تیته به ئې یو خوا ته کتل.

اتلوه داچه په دې روحې بحران باندې یوه هفته مبتلا و.

یوه هفته تیره شوه، ددهٔ دروحې بحران دوره تمامه شوه، او هغه پټ اور چه پردمینې شعلهٔ ئې او ته شوې وه دمېدهٔ زیاتیدو، او تودښت ئې ساعت په ساعت ډیر یدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نواوس یوه شو چه دی عاشق شوی دی ، او په یوی داسی اوئی بلا اخته شوی دی چه هر سرئی غم دی، او په داسی یوه تیه تیاره کښی پروت دی چه « پاڅئی تری ورك دی » او یاد پښتانه دمتل سره برابر داسی بوځای کښی ولاړدیچه « دیخوانه‌ئی گړنگ او هغی خوانه‌ئی پړانگ دی . که دی دخپلی عاشقی درد دوا کوی بر سبره پردی چه ددنیاشرمندگی او رسوائی او دعقبی باز خواست ورته پښیدونکی دی گویا دی له خپل مهربان ، او بناغلی مشر وروره (چه کټ مټ دده دپلار په منزله دی) پوخورا لوی خیانت هم کوی ، او که دی فکر، او تصور پسی بالکل ونه گرزی په زړه کښی ئی د (حبیبه) دعشق داسی کاری غیشی لگیدلی دی چه دهغه ایستل فقط د (حبیبه) دناز کی گوتی کاردی ، او دهغه پرهار علاج فقط د(حبیبه) وصل دی ، اوبس .

کوم وخت بچه (حمید) د خپل ورور دشفقت ، او دمرحمت ، اود پالنی ، اودمهربانی مراتب پخیال زړه کښی گرزول، اوچه بیا به ئی دخپلی عاشقی ددی نوی درد تصور کاوه نو دنیا به ورباندی گرده تاویده ، او خرخیده ،او وینتان به ئی زیگه شول اوجگ جگ به دریدل ، اومصمم کیده به چه بایده دی داچتی فکر ، او داشیطانی حرکت چه دده دمشرورور په نسبت خورا در وند خیانت دی هرو مرو پریږدی .

او هرځله ئی چه د (حبیبه) ملاحت او لطافت، اوحسن، اوکرشمی، او دهغی عشق، اومحبت په تصور کښی ورتلو، نولیده به ئی چه له دی ځنی هم رغیده نشته نو رار زار به ئی ژړل او غتی غتی اوښکی به ئی له سترگو څخه بهیدلی ، او ویل به‌ئی چه خدایا اخه بلادی راباندی اوروالی ، اوڅه سخت تندردی را باندی غرزولی دی .

خدایا استا دخپل حبیب په لحاظ، او خاطر سره یازما زړه د (حبیبه) له عشق، او مینی

څخه خلاص کړی، یا زما سأه را څخه واخلی، او بېشرمومی مه شرموی، او دېناغلی (مجید خان) په مقابل کښی می خیانت کاره، او متجاوز مه گرزوی .

سره له دا ـ ی راز نارو او سورو د (حبیبه) محبت، او عشق ده باندی لا زیاتیده، او ده ځی د مینی لمبه دده په گرد وجود کښی بلیده ، او تل به ئی ستر گی دوره په لو ری خټلی وی چه دیوی حوا ، او بلی خوا تیریده و په وخت کښی ئی تل وینی، او غوږ به به ئی ددی دغېږ داوریدو دپاره څیرو ، او خپلی سو ګمی به ئی رانیکودلی چه ممکنه ده دهغی خوشبوئی ئی تر سو گمو شی ، او ډیر خلی به دی په (حبیبه) پسی همغسی زغاست لکه چه (حبیبه) پخوا په دده پسی تلله او ژړاتلله، او خوا ده مخواده به ئی کومه موضوع پیدا کړی هغی سره به ئی خبری او تو فی کولی .

او په عین هغه حال کښی چه دده ... په اله ... او ... څخه متجاوز ... کیدل ، زر تر زره به ئی د(مجید) خبره په مخ کښی ... او له لاس و پر لو ځنی به لری کیده او د وړور و لی و ضیفی به دحال په ژبه ورته ویل ... ی (حمیده) داچتی خیالونه چه دا او عقبی دخرابوی، او تازما خوا خوزی وړور پمخ کښی شرموی ، له سره څخه و باسه ! زما دحرم په نسبت. چه تا سره می ډیری نېی ګټنی کړیدی ، تل امین، او وفادار اوسه .

که رښتیا اوری ! (حمید) هم همدا سی غوښته، او همدا به ئی تل په زړه کښی و. مګر خوار څه وکړی، چه دده د زړه اختیار دده په لاس کښی نه وه.. دده عنان، او واګ دبل چا په لاس کښی و او بلا اراده به دا خطر ناکه کنده کښی (چه پای ئی معلو م نه وه) لویده .

دده میل، او خواهش همدا و چه باید و د ریږی ، او په دا بی سر او سا مان چو ل او بیا بان کښی نه ځی ، مګر بل یو لوی قوه چه عشق ئی بولی دی به ئی د شاله اوری تمبل واهه ، چه هله ! ژر که لاړ شه ! در یږه مه !

اتم ټوک

(حبيبه) هم د (حميد) په درد باندي اخته وه. هغې هم له دې غم ځانګړې عاطفې څخه (چه د «عشق» په نامه سره ياديږي) څه برخه لرله، مګر ذاتي عفت، او فطري عصمت، او د ميړه امانت، او د ميرمنې توب وفاداري، ددې په مخ کښې يو لوی ديوال او د ټينګ سد په شاني ولاړ و، او د خپل زړه خبرې ئې نشوی ښکاره کولای. نو يخپل زړه کښې به ئې په پټه سره غم کولو، او رنځ به ئې ايستلو، او په خوله به ئې هيڅ نه ويلو مګر دا د پښتو د لنډۍ مفهوم به ئې تل په زړه کښې ګرزولو.

پټ مين يم پټ به ژاړم

پټې به اوښکې ګريوانه ته تويومه

د (حميد) خونې ته به اوس ډيره لږ ورتله، مګر تل به ئې خپلې کړکۍ څخه، د ده خونې ته کتل، او د ده ګرد حرکات او سکنات به ئې لکه يو ماهر عکاس د غور په سترګو سره ليدل، او د هغو عکس به ئې يخپل زړه کښې ثبتاوه چه د نه ليدلو په وخت کښې له هغو څخنې استفاده وکوی.

د (حبيبه) په زړه کښې به وه چه خپل کار پسې لاړه شي مګر کار به ئې له لاسه نه وپوره. غوښتل به ئې چه له خپلې خونې څخنې بهر ته لاړه شي، مګر ددې په پښو کښې به قوت نه و چه پاڅيږي.

(حبيبه) هم په دوه مختلفو حسو کښې لويدلې وه، له يوه لوري «عشق» او له بل لوري «وظيفه» ددې په زړه کښې سره په جنګ و، او هريو به خپل قوت او قدرت ښندلو ترڅو چه بری مونده کاندی او (حبيبه) هغې خواته ور کش کړي. دا خواره کی په دې منځ منښ سرګردانه او حيرانه پاتې وه، او هيڅ نه پوهيده چه خپل ليونی زړګی سره څه وکړی؟.

که کوم وخت به (حميد) له کوره بهر وتلی و، نو (حبيبه) به د انګړ او ئې دروازې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرگی نیولی منتظره به ناسته وه ، چه (حمید) به څه وخت بیرته راځی. هغه چه (حمید) بهنووت (حبیبه) به دهغه له مخ ځنی تېښتېدلی یه کور کښې به پټېده اوهلته به ئی سر په دواړو لاسو کښې نیولی زار زار به ئی ژړلی .

دشپی لهځی بهچه دوی گرد دهوډی اوچ‌ی لپاره سره تولیدل (حبیبه) به په ډیرمشکل سره ځیل ځان اداره کاوه، اوتر خپل واك لاندی به ئی ساته اوپه هره وسیله سره چه کیده ځان به ئی آ رامښکاراوه .د(حمید) حال هم دگډلون په وخت کښې کټ مټ د(حبیبه) پهشان و.

(مجید) له یوی میاشتی څخه په ئیسی تل گوری چه دبنځی رنگ ئی ورځ په ورځ تغیرمومی اومخ ئی تك ز یړ آ وښتی دی او همداسی ئی دورور وضعیت هم ورځ په ورځ ورانیږی مگرپه سربانددی ئی نه پوهیدلوچه (حمید) باندی څه شویدی ؟ چه ورځ پهو رځ دنگریږی او ضعف او نقا هت ئی آخری درجی ته رسیدلی دی ؟ او همداسی حیران و ؟ چه(حبیبه) ولی غمجنه ښکاری ؟ اودمخ گل ئی مړاوی بریښی ؟ اوتل ئی دځوانی پهبهار کښې دخزا ن اثر ښکاریږی ؟ . .

په رښتیا سره دالکه لمرغوندی ښکاره وه چه هم (حبیبه) په دی ور ستیو څو هفتو کښې ډیره غمجنه اوپریشانه وه اوهم (حمید) ورځ په ورځ خرابیږی .

(مجید) چه خپل وروړسره ډیره مینه لرله اوهم ئی ښځهورباندی ډیره گرانه وه ددی حال اوتغیراتو لهلیدلو ځنی ډیرحیران اوپریشان و . دده په خیال کښې داسی راتله چهد (حمید) دپریشانی سبب خو به همداوی چه امتحان ئی نژدی دی ،اودی دهغه له نتیجی څخه ویریږی ، مگرد (حبیبه) دخپگان په علت باندی هیڅ نه پوهیده،اوپه تعجب کښې پروت و،اوهرځومره ئی چه په دی مو ضو ع کښې فکر واهه په درك باندی ئی نه پوهیده ـ د څوورځو لهفکرو هلوځنی وروسته دائی په چرت کښې راغله چه ښا ئی(حبیبه) بهدکور له ډیروکیناستلو څخه په تنگ شو یو ی ؟ .

ورو ورو دا فکر د(مجید) په ماغزو کښی قوت ونیولو ولی چه بل هیڅ یو دلیل د(حبیبه) د پریشانی لپاره د ده په زړه کښی نه ورتلو او په عین حال کښی دی خبری ته ئی ډیره تلوسه وه چه هر و مرو ښائی د (حبیبه) د دی درد تشخیص په ښه شان سره وکړی

هغه وخت چه داوهامو سخته سیلی ، او دبدگمانی طوفان دچا روح پخپلو منگلو کښی ونیسی ، له هر لوری پریشانه فکرونه پههغه باندی یرغل کوی اوهجوم راوړی ، اوهغه خپل خوراسیك خیالات ، کټ مټ دحقیقت په صورت سره وینی . ترڅو چه د داسی وهمی اوچتی فکر و په سبب سره ، له روحی پریشانی ځنی خلاصی پیدا کاندی ، نوله دی جهته پوهانو ویلی دی چه انسانی روح ته هیڅ یو آفت له تردید او شك څخه زیات ضرر رسوونکی نه دی ، اوښائی چه انسانان تل خپل ځانونه له شك او تردید ځنی ژغوری .

(مجید) هم په دی موضوع کښی د شك او تردید له لاسه په ځان رسیدلی و . او آخرئی دا خبره په زړه کښیناسته چه (حبیبه) فقط د کورد کارو او د ډیری ناستی د لاسه ، دسل او ددق په رنځوری سره اخته شوی ده . نوله دی جهته ددی دعلاج په تدبیر کښی شو .

له یوی خوا د(حبیبی) کورنی کارونه دومره ډیر و ، چه یوه شیبه هم له صبانه تر بیگایوری وزگاره نه وه ، اوله بل لوری (مجید) هم نه شو کولای چه خپله ښځه یوازی بی له کوم محرم څخه پریږدی چه چیری لاړه شی .

دامشکلات زر له منځه ورك شول . ولی چه د (مجید) په زړه کښی دا خبره هم تینگه شوی چه (حمید) بههم دامتحان له لاره ځنی خپه وی ؟ اوشپه او ورځ ئی د خپلو سبقو په تکرار ولو او گردانولو سره خپل ماغزه گرزولی ؟ او دا ضعف اوناتوانی هم له ډیری مطالعی او دزیار ویستلو په سبب و رپیښه شوی ده ؟ نوله دی جهته (حمید) ته هم گرزیدا اوتفریح په کار ده .

په دې خبره باندې خبر نه و، او نه پوهېده چه کشر ورور ئې (حميد) له ډېرو ورځو راهيسې له لېکلو، او لوستلو، او سبق ويلو څخه بېزار شوی دی، او د ضعف، او ناتوانۍ او پرېشانۍ له بل لوري ورته پېښه شوې ده.

خير! (مجيد) داسې يو قصد، او اراده وکړله چه له دې په وروسته به د صباڅې او بېگاڼۍ له مخې (حبيبه) د ده له کچنې ورور (حميد) سره لږ څه بهرته درومي، او وروسته له دې نه گردش او تفريحه به دواړه بيرته سره رادرومي.

گويا (مجيد) پخپل خيال کښې په يوه غشي دوې ښکې ويشتلې يعنې غوښتل ئې چه په دې وسيلې سره له يوخوا (حبيبه) له پرېشانۍ او گوښې توب څخه خلاصه کاندې، او له بل لوري ئې په زړه کښې خپل ورور ته هم (چه په خپلو سبقو کښې له ډېرو زيار ويستلو څخه ناسکال زهير شوی دی) څه تفريح، او فهم غلطي ورکړي، او دا کار دده په نظر ډېر ښه ښکارېده.

يوه شپه په داسې حال کښې چه (حميد) پخپل کور کښې په ظاهر سره په مطالعه کښې مشغول و، يعنې کتاب ئې پخپل مخ کښې پرانيستلی، او ورته کتل ئې، مگر فکر ئې لکه يو وحشي مرغه د کتاب له کور يو څنې په تيښته، او په يو بل عالم کښې الوتلو، (مجيد) ورباندې ننوتلی ورته وئې ويل:

زما جانه! دومره زياته مطالعه مه کوه، چه روغتيا ته دې ډېر نقصان لري! وروسته له دې څخه لږ ساعت چوپ شوی، او په چرت کښې تللی بيا په خبرو شوی (حميد) ته ئې وويل:

زما د سترگو توره! پاڅه نن شپه د سينما سيل ته لاړ شو، چه پام د غلط شي!

اگر که (حميد) هيڅ نه غوښتلو چه له کوره بهر شي مگر لږ څه فکر وهلو څخه په وروسته، د خپل ورور له دې خبرې څخه خوښ شو، او په زړه کښې ئې دا خبره تېره شوه، چه دې مشغولتيا ته مې تراوسه پورې پام نه وه شوی، ولې زه به تل پخوا له دې نه چه د (حبيبه) د مينې لمبې زما په وجود کښې نه وې بلې شوي، د سبق په ويلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبخت وم ، او فقط خوځلې سینماته تللی یم ، او اوس دادی چه د (حبیبه) دعشق په اور کښې سوزم ، راشه چه نن شپه سینماته لاړ شو ، که خدای کړی وی ګوندی چه هلته می لږ څه یاد غلط شی .

نوزر پاڅیده ، او دریشی ئی واغوستله ، او له خپلی خونی نه ځنی بهر شو . که ګوری چه (حبیبه) هم خپل کالی آغوستی او ځان ئی سنبال کړی ، دا نګړ په منځ کښې بهر وتلو ته تیار ده .

(حمید) ددی منظری له کتلو څخه نژدی وچه بیهوش شوی په ځمکه ولویږی ، مګر په ډیر مشکل سره ئی ځان و نیولو ، مګر بیا هم دده په وجود باندی لړزش ښکاره و ، او غابنونه ئی یو په بل سره ګیدل ، او لینګیو کښې ئی دریږدیدا اثر معلومیده .

په عین همدی وخت کښې چه (حبیبه - او - حمید) دواړه په حویلی کښې سره یو ځای کیدلو (مجید) هم ددوی تر شا رسیدلی (حمید) ئی مخاطب وګرځاوه چه : زویه ! (حبیبه) هم ځان سره سینماته بوزه ! .

دی لنډی ګنډی جملی په (حمید) باندی خورا عجیبه تأثیر و نه وغورځول ، او دی ددی خبری له آوریدو ځنی په داسی یو حالت کښې واویدو لکه چه دا ورعتې غشی سکرو تی دده په سر او ځګر کښې اویدلی وی .

بیا ځمکه ور باندی ګرده وڅرخیداه ، او په سرکښې ئی سخت دوران پیدا شو ، او که په دیوال باندی ئی تکیه نه وی کړی ، هیڅ لری نه وه چه لنګس ئی خوړلی او لویدلی به و .

ناڅاپه دده په زړه کښې دا خبره تیره شوه چه ښا ئی زما ورور به زما له دی معاشقی ځنی خبر شوی وی ، او اوس ئی زما درسوائی لپاره دانقشه روغه کړی وی .

زړه ئی غوښته چه یوه بی ترا چیغه ووهی ، او په ډیره زاری ، او خواری سره دا حقیقت خپل خوا خوږی ورور ته (لکه چه دی) هغسی رنګه څرګند کاندی ، او د خپلی دیګنا هی او ځان ژغورلو په نسبت دده په مخ کښې قسمو نه وخوری ، او ولوړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر پخوا الدی شخه چه دی خپله خوله وخوزوی (مجید) وړاندی شوی له جیبه ګی یو شل ر و پګیز نوټ و یستلی ، اوده ته ئی ور کړ او ، اویه یوه معمولی لهجه سره ګی ورته وویل چه « داهم واخله » .

ددی وضعیت ، اوخبری شخه فی الحال (حمید) وپوهیدو چه ورورګی لا دده له عاشقی ځنی خبر نه دی.

سمدلاسه یوه بله لویه وسوسه ، او سودا ـ دده‌ته‌وریپښه شوه ، اوهغه داوه چه‌که د ی او (حبیب) په دی تیه تیاره شپه کښی له دی ځایه عین تر سینماپوری لاړشی ، اوبیا په سینما کښی یوه موده سره یو ځای کښینی ، او بیا له هغه ځایه په نیمه شپه کښی سره بیرته را دروړی مبادا چه له ده ځنی چپ له شریعت ، او انسانیت شخه کوم حرکت صا در شی، او ځان ذد نیا او آخرت په شرمو باندی وشرموی !

هغه غوښتل چه دخپل ورور په نسبت وفادار اوسی او دده حرمت ته ترخو ئی چه عقل او فکر په سر کښی وی ګوتی ورنه وړی ، مګر پخپل یاغی زړګی باندی ئی چندانی ډاډینه نه لرله .

هو ! دی پوهیده چه انسانی روح دعشق اودبهیمی قوی په مخ کښی ډیر کمزوری او ناتوانه دی . اود هوسو او خواهشو په مقابل کښی کټ مټ د یوه میاشی په شان د سختی سیلی په مخ کښی دی .

اوداخبره ورته معلومه وه چه هوس لرونکی زړه و حشی غرڅی غوندی له اسلامی اوامرو او اخلاقی تعلیماتو ځنی د ر ذ ائلو ورشوته تښتی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو له دی سببه د (حمید) زړه نه و ، چه (حبیبه) سره یوځای له کوره ووزي ، ځکه چه پخپل ځان باندی ویریده ، چه واك ئی له لاسه بهرنشی ، اودامانت داری او دوفاداری له حدوده ، بهر پل کیښنږ دی .

همداو هغه لاس ئی چه دنوټ دا خیستاو لپاره غز ولی و ، ور بیرته ئی کړ لو ، او په لړزیدلی غږ سره ئی ورته وویل : نه ! « زه نه ځم! » .

(مجید) ورته وویل : « نوکالی دولی واغوستل ؟» .

اگرکه دا سوال ډیره یوه عادی او معمولی خبره وه ، هر کله چه (حمید) خپل لاس او پښی په دی ځای کښی ورك کړی و ، هرخو مره ئی چه په خپل فکر او ماغزو باندی زور واچو لو ، چه دخپل دنه تگ لپاره کوم بهانه او پلمه جوړه کړی و ئی نشوی کولای ، فقط دو مره ئی په زړه کښی تیره شوه ، که په دی موضوع کښی څه ز یاتی خبری وکړی ، نه چه داپته خبره ئی ښکاره ، یائی وروور ور باندی بد گمان شی ناچاره ئی بیا لاس وروزد کړی نوټ ئی ورځنی واخیست او له (حبیبه) سره یوځای له انگره ځنی ووت.

(مجید) د کوڅی تر آ خره پوری له دوی سره لاړ . اوهلته ئی په ورو چه (حبیبه) پوه نشوه خپل ورورته وویل : « په داسی یوه لاره ترسینما پوری لاړشی چه په هغی لاری کښی دخلقو بیراو بار کم وی ، اوتاسو په هوسائی سره لاړشی اوراشی اودتگ په وخت کښی د تل (حبیبه) ته پام وی . »

دی خوارنه پوهیده چه هغه پخپل لاس وازده پیشوته وسپارله ! یائی اوردبارودو تر خوا ولگولو ! ! اوړنده شوی تیشه ئی پخپله پښه ووهله ! ! !

څه به وکړی شی د دنیاقانون همداسی چلیږی ، او سړی دداسی کارو په فلسفه باندی نه پوهیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخالقو عادت په دی باندی جاری دی چه له قضا او قدر ځنی شکایت وکړی او د بدبختی او مصیبت په وخت کښی له فلکه پېښی ولری مګر په دی باندی نه پوهیږی چه تل د خطر او مه انسانان خپلو ځانو ته پخپلو لاسو سره تاوه وی. او هره هغه بدبختی او مصیبت چه تل چاته پېښیږی د هغه غفلت او د بې پروائی نتیجه ګڼله شی چه پرون ئې کړی وه.

(حبیبه) او (حمید) دواړه سره یوځای له کوڅو او بازار و ځنی تیریدل، او په ټولو لارو کښی په چوپه چوپتیا سره روان وو، او یوه هم له دوی څخه شو نه وی نه خوځیده هرکله چه له لوی بازار څخه چه هلته د پراز د حاج و تیریدل، نو دواړه سره ږدی شول ترڅو چه یو بل سره غلط نشی.

(حمید) د (حبیبه) په نژدیکت سره پخپل وجود کښی د اسی یوارتعاش او اضطراب محسوساوه چه له نشاط او د پرخوند ځنی روغ شوی و.

دا احساس چه مرکب و له عشق او اضطراب، او له ویری او تفکر څخه، (حمید) ته ئې د مد او جزر، یا قبض او بسط، یا خوف او رجا غونډی یو حالت ښئلی و.

(حبیبه) ته به ئې چه کله د عشق لمبی په ور باندی بلېدلې.

د دنیا رسوائی او د آخرت د پوښتنی خیال به ئې چه کاوه، ویریده به. خپل وروور ته به ئې چه فکر کاوه اضطراب به ئې زیاتیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که به لږ په دې بده مسئله کښې تحیر کیده . نو له حده زیاته انديښنه او خوړا ډیره ویره به ور ته پیښیده .

داګر د مختلفه احساسات سره غونډ شوي، په ده باندې یو عجیبه حالت طاري شوی و چه له لیونیانو او شرابیانو سره ئې فرق نه کیده لو. لکه مست شویو او بیخودانو غوندې په لاره تلو. خپل واك ئې په لاس کښې نه و خو ځلې ئې له نورو تلو نکو سره ټکر وخوړه لو یو ځلې نژدې و چه سخت په ځمکه باندې ولګیږي سر، یانې اورمیږ مات شي بل ځلې ئې بیا یو سخت کنګس وخوړه لو مګر آفرین دوی په (حبیبه) باندې چه میړانه ئې وکړه، اوز رګې له لاسه ونیوه لو او ویري ئې نه شو دلوچه ولویږي ... او که چیرې په هغه سرك باندې چه ګرد په ډبرو او پلنو پلنو تیږو باندې فرش شوی و، لویدلی وې، مړ به و.

د دې حالت له کتلو څخه ګردو تلونکو، دې میړنې ښځې ته تحسین او آفرینونه ویلو او دې سړي سره ټولو کسانو همدردي کوله، او ویل به ئې چه خدای د دې ښځې ته خیر او برکت ورکړي چه دا سړی ئې له مرګه څخه خلاص کړلو.

وروسته له دې څخه چه د (حبیبه) پاسته لاسونه دده په وجود باندې ولګیدل، او هغه له نژدې څخه دده په بوی باندې متحسس شو، نو لږ څه په خود شو، مګر دده په ګردو اعضا، او پلو باندې دا سې یوی برقي شرارې نفوذ، او جریان لرلو چه له خوشحالۍ او نشاطه څخه روغ شوی وه، په بله ژبه دده په وجود کښې دارازې وضعیت پیدا شوی و لکه چه د نرې وږمې له تیریدو څخه دیولوی تالاب په مخ کښې له اوبو څخه کمکۍ کمکۍ څپې پیدا کیږي.

اوس نو بیا د ټینګیدا قوه دده په وجود کښې نه وه پاتې، او واك ئې بیاله لاسه وتلی و. ولی چه بیانې پخپل زړه کښې هغه دده یو له بله مختلف احساس لیدلو چه عبارت دی له عشق

(c) ketabton.com: The Digital Library

اومینې ، او وفاداري ، او وظیفې څخه ، اولږ څه شیبه تیره نه وه ، چه بیا هغه د واړه احساسات پخپلو منځو کښې په شخړه شول ، او دهغه په وجود باندې بیا هغې د مغلوبیت یوه منظره ښکاره شوه ، او بیا ئې اراده له لاسه ووتله ، او نه پوهیده چه دده په ماغزو باندې څه تندر ولوید و ، چه دی هیڅ نه پوهیږی ، چه څه وکړی ، او په کومه لار شی .

دی خوار په دی حالت کښې لکه هغه ناز که بڼه یا ټنګی وچ شوا ښه ، چه د سختی تندی سیلی د جریان په مقابل کښې پریوتلی وی ، واقع شوی و ، او بی واکه قد مونه به ئې آخیستل او (حبیبه) سره لکه یو بیهوش شوی سړی ځنګ په ځنګ تلو ، او د تلونکو په ډله کښې به ئې ډیر ځلی له نورو خلقو سره ټکرونه خوړل او پرته له دی څخه چه کله به ئې پښه ، او کله به ئې لاس ، او کله به ئې ، اوږه او کله به ئې سر ، او ټټر ، او شایه ځینې شیانو باندې لګیدل او خوږیدل به ، او بل لاس ئې کلك د (حبیبه) په ناز کو منګلو کښې نیولی شوی و ، چه نه ئې پرینبوده چه ولویږی ، نور په بل شی باندې هیڅ نه پوهیده .

(حمید) په دی وخت کښې په یو مرموز ، او مجهول وضعیت سره اخته دی . فکر ، او خیال ئې ډیر زیات خراب شوی دی . د محاکمې قوه ورنه ورکه ده . عقل ، او یو هنه تری هیره شوی ده . د ماضی ، او د حال ، او د مستقبل خبری ټولی دده په ماغزو کښې سره غونډې شوی دهغه په مخیله کښې ئې یو عجیبه معجون ، او مخلوط روغ کړی دی ، چه دی خوار دهغه په سر ، او بر باندې هیڅ نه پوهیږی ، او ورد ، او لودن تری ورك دی . فقط په دی تیه تیاره کښې ئې کله کله د خپلی د مور (فاطمی) او د خپل ورور د (مجید) ، او د خپلی د محبوبی (حبیبه) څېره لیده او په تیره د (حبیبه) مخ دده په نظر کښې داسې ښائسته بریښیده و چه په هغه باندې د رڼا یوه پرده (لکه چه کله کله له سپوږمی څخه چا پیر د نور شپول لیده شی) اوید لی وی .

(حمید) په داروحی شور ماشور او غوغا کښې په خپل وضعیت ، او موقعیت ، او تکلیف باندې هیڅ نه پوهیده و ، تردی چه په دی باندې هم نه و خبر چه دی ولی نن شپه له کوره

وتلی دی ؟ اودا ډېر مترقبه لطف، او مرحمت د (حبیبه) له لوری دده په نسبت ولی ښندل کېږی ؟ اودی څرنګه له (حبیبه) سره خفګان، ټوکه، اولاس په لاس روان دی ؟ .

د سرک په ارته کښی چه هلته د خلقو ډېر و باډ ګڼوالی او زنا ډېره لویده (حبیبه) ناچاره شوه چه (حمید) و دروی ، او په سد ګی کاندی، نو وروسته له ډېره نیوا خخه ئی (حمید) ته وویل : « زما عزیزه ! لږ ځان ډېر ار کړه چه چیری ونه لوېږې ، اوکوم ځای دیا خوږ نشی اوکه د طبیعت ډېروران وی . رازه چه د سینما له سیل ځنی تېر شوی ډېر ته کورته لاړشو » .

سبحان الله ! ددی خبری یو عجیبه اثر په (حمید) باندی ښکاره شو، او سملاسه ئی په خوب ویده عقل، او یو هنه له خوب ځنی و ېښه شوه، او په زړه ورتیا سره ئی ولیده چه د (حبیبه) تر څنګ لاس په لاس مخامخ ولاړ دی . سملاسه دده د وروړ څېره هم د ده په مخ کښی ودریده ، او زړه ئی بیا له حیا، او وفاء او دامانت له سببه سترګی پټی کړی . چه (حبیبه) سره سترګی په سترګی نشی ولی چه (حمید) ډېر یو مسلمان، او باحیاء او شرمناکه ځلمی و . مګر په دی ډول کښی د عشق او مینی له لاسه لویدلی و ، نو ځکه چه لږ څه پخود کېده د خجالت ، او دشرمندګی احساس ئی په وجود کښی له ورا ښکاریده .

ومو ویل چه مینی، او وظیفی د ده په روح کښی جنګ او شخړه سره ارله . یعنی د (حبیبه) مینه ، او د وروړولی وظیفه .

هرکله چه مونږ غواړو چه زمونږ ښاغلی لوستونکی په دی موضوع باندی په ښه ډول و پوهېږی ، نو دلته یو تشبیه یا یو مثال راوړو ، او هغه دادی چه دلته د مینی مجسمه ، عبارت ده د (حبیبه) له وجود ځخه ، او د وظیفی مقصد ، مطلب دی د (مجید) له ذاته ځنی ګویا چه دادواړه کسان ، دمېډم پر له پسی د ده په زړه کښی ښکار ېدل ، او بیا پټېدل .

د (مجید) څېره به دده ته په وظیفه پېژندلو سره توصیه کوله ، او ډېرو محبتونه، او روزنی او شفقتونه به ئی ور په یاده ول ، او له دمخه ئی د وفاداری او دامانت شعاری انتظار لرلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (حبیبه) څېره چه د ده په نظر کښې ښکارېده په خپل عجیب قدرت سره یې نور هر شی د ده له یاده ویستل.

اوپه دې وخت کښې به (حمید) د هغه تږی په شان وه چه په سخته ګرمۍ کښې دیو خو راپڅو اوبو د کاریز د ویالې په غاړه ولاړ وی، او غواړی چه له هغو اوبو څخه لږ څه وڅکی او خپله تنده پری ماته کړی. همدا چه او بوته لاس وړاندی کړی سمدلاسه یو سړی راشی اوپری ئی نږدی چه اوبه وڅکی، یعنی په مجرد ددی چه (حمید) غوښته چه (حبیبه) ته ګوتی وروړاندی کړی، فی الحال نده د وروومخ وریه یادیده.

بالآخره (حمید) مغلوب شه، او وظیفې د مینې په مقابل کښې مقاومت ونشو کولی، او د ځلمی توب احساساتو ګردنو رشیان له منځه ورك کړل.

(حمید) اوس په ډېرو بدو خیالاو باندې مشغول دی، او لکه هغه کسان چه د تبې په حالت کښې پرته پرته ویل کوی، دی هم په چتی چتی فکرو کښې پروت و، او هره ګړی به هر هر شی د ده په زړه کښې ګرزېدل، او د لاسه ئی نه وه پوره چه دا فضول خیالات له خپل ځانه لری کړی.

په همدې خیالو او اندېښنو کښې د وب د سینما دروازې ته ورسیدل، او (حمید) د (حبیبه) په ډو مبل او اشاره سره بیا له خپل چرت څخه وتلی او ورزئی د سینما داولی درجې دوه ټکسونه آخستی او دواړه سره لاس په لاس د سینما په خوانه ورننوتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم ټوك

(حبيبه) موهيره كړه، راځي اوس وګورو چه هغه څه حال لري؟..

(حبيبه) هم د(حميد) په شاني يو عجيبه كشمكش اخته وه.

مګر ښځي داسي يو خاصيت لري چه دخپلو احساساتو په پټولو كښ له نارينؤ څخني ډيري ښې دي، او په دي كار كښ يوه خاصه ملكه لري. دښځي ضمير دسمندر بې پاياني سيند غوندي دي چه ډير طوفانونه، او موجونه پخپلو ژورو ځايو كښ ساتي او په مخ ئي هيڅ يو اثر هم نه ښكاريږي په مياشتو او كلونو كښ رنځ باسي او زحمت په ځان آخلي، مګر خپلي شونډي هم نه خوځوي. په راز رازتكليفو او ربړو باندي اخته وي، ولي ددي له خولي څخني يو آه هم نه وزي.

(حبيبه) هم عاشقه شوي وه. رنځ به ئي ويسته، زړه به ئي له غمو څخه ډك و، مګر به خوله به ئي هيڅ نه ويلي ځكه چه داهم وظيفه شناسه وه او له وفاداري اوامانت داري څخني ډكه وه.

پولوی تفاوت او فرق ددی او د (حمید) په منځ کښې هماغه تو پیر وه چه د ښځو او نارینؤ په احساساتو کښې تل لیده شی ، او موږ هم هغه ته پاس اشاره وکړله ، او تر او سه پوری پوهان ددی تفاوت او تو پیر په حقیقت باندی نه دی پوه شوی او که کومه ورځ هغه تیاره تمکی باندی رڼاواوبړی ، او داتوره وریځ دبشر د ژوندون له مخی ځنی ورکه شی . نو البته انسانان به یوقدم نورهم دسعادت او د نیکبختی په لوری دروښی .

اګر که په ډومبنیو ورځو کښې دپریشانی نښی د (حبیبه) په څیره کښې لیدلی کیدلی، مګر دانښی په دومره نری او ناڅیزه وی ، چه هیڅوك به دهغو په لید لو د هغی په هغه درد باندی چه ددی په زړه کښې پروت و، نه پوهیدل . او چې له دی څخه که بهڅوك د(حمید)حرکاتو ته څیر کیده ، ښه به پوهیده چه (حمید) د عشق لمبو وهلی دی .

هو! (حبیبا)هم د(حمید) په درد باندی اخته وه . اودهغه په شاني ئی غو ښتل چه به څپل اسلامیت اوامانت اووفاباندی ټینګه ولاړه وی .

ښه ! اوس ددی خبری ځنی مخ اړوو ، اوسینماته ګوروچه هلته څه پیښیږی .

هغه فلم چه په دی شپه ښودل کیده، دعاشقی یوډیر ښائسته فلم وه ... یوه ګاډیوان یوه ښائسته ښځه پخپلی ګاډی کښې کرا کړی وه اودسفرپه منځ کښې ګاډیوا ن په دی ښځه باندی عاشق شواوپههغه هوټل کښې چه دوی دشپی له مخی ښکته شوی وو ، دآشنائی تارئی ور سره و غږ اوه ...

(حمید) ددی برخی په لیدلوسره بالکل بی واك شوی و، او دده احساسات داسی خوځیدلی و چه نږدی و هملته (حبیبه) ته لاس ور واچوی او په غیږ کښې ئی و نیسی لکه چه په دی قصد سره له خیل ځایه هم وخوځیدلومګرپه مجرددپاڅیدلو دده فی الحاله څراغونه بل شول اودی هم بیرته کیناستو .

د بلې پردې ترشروع کېدلو پورې ئې په ډېر دقت او په ځير ځير (حبيبه) ته کتل مونږ نه پوهېږو چه په دې وخت کښې ئې څه خيال پلوونه پخول، او په کومو کومو چرتو کښې ډوب تللی و فقط دومره پوهېدی شو چه دحامي توب تر تأثير لاندې بالکل راغلی او نور گردشيان ئې هېر کړي و....

په دوهمه پرده کښې دگاډېوان معاشرت له هغې ښځې سره شروع شو او په بله شپه گاډېوان دهغې ښځې په چپرکټ پرېوتلی ددوی دناستې اوډملاستې منظره لېدونکو ته ښکاره شوه او وروسته له هغه ځنې بيا څراغونه بل شول .

ښاغلی! لوستونکی پخپله تصور کولای شی چه ددې مناظرو دليدلو په وخت کښې به (حميد) په څه فکر کښې و، او د(حبيبه) به څه احوال و. ځکه چه دواړه ځلميان، او دواړه عاشقان، او دواړه معشوقان واقع شوي و، او اوس هم ځنگ په ځنگ سره ناست دي، او داسې پېښې ته هم گوري.

(حميد) بېچاره دشيطان په لاس کښې ولوېده، او نور دمقاومت طاقت ورځنې ورك شو، او اوس د وظيفې دپېژندلو فکر ددهٔ په زړه کښې هيڅ نه راتلو، او غوښته ئې چه زرتر زره دسينما له خونې څخه ووزي . مگر دومره بې سده شوی و چه دخوزېدو طاقت ئې نه درلود ، نو لاعلاجه همغسې ناست پاتې شو . بيا څراغونه مړه شول، او دسينما بله پرده ښکاره شوه په دې پرده کښې دعشق او عاشقۍ بدې قصې، او خرابې پېښې ځرگندې شولې، او دگاډېوان دهغې بدبختۍ او تباهۍ مناظر وښودل شول چه هغه ته دشهوت پرستۍ، او عاشقۍ له لاسه ورپېښې شوې و .

هغه ښځه ئې له لاسه ووتله هلك ئې په بخنۍ، او واور وکښې مړ شو، دی پخپله دربه در، خاورې په سر شو، او پای ئې معلوم نه شو، چه چېرته لاړ .

(حميد) په داسې چرتو کښې ډوب و، چه دې برخې ته ئې هيڅ فکر هم نه و، او هيڅ پوی ته ئې پام نه شو او که ددې قصې آخرته ئې فکر شوی وی ، نو البته دده دعشق تود والی به لږ پېده، او ددې هولناکه هنگامې په لېدلو سره به ئې سترگې غړېدلې وې مگر هيهات او افسوس !

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینما نمائش ختم شو ، او ګرد خلق بهرته ووتل. دوی هم له سینما څخه ووتل. خلق ډله ډله هر لوری ته تلل ، او دهر چا تلیوار و چه ژر کورته ورسیږي مګر دوی دواړه و ځکه کالك پخپلو ځایو کښې ولاړ وو . مونږ نه پوهیږو چه دوی په څه فکر کښې وو ؟ او کومه اراده ئې درلوده ؟

لکه چه (حمید) د خپلو عواطفو په مقابل کښې مغلوب شوی وی ، او غوښتل چه د خپل عشق اظهار (حبیبه) ته وکړی . مګر خجالت باسی . که رښتیا و ویل شی هم ئې خجالت وېسته او هم ویریده .

ولی چه د (حبیبه) له زړه څخه خبر نه وه ، او نه پوهیده چه هغه هم پخپل زړه کښې د مینې په درد باندی اخته ده ، او دده د عشق سکروټی دهغې په زړه کښې هم لویدلی دی . دویری سبب ئې داوه که څه و وائی ، و رو ر به ئې دده په حال باندی خبر یږی ، او پټ رازئې ښکاریږی ، او په شرمو باندی شرمیږی ، او ددی خبرئې له تصور څخه په ځان ریږدیده .

له بل لوری ئې غوښتل چه د خپلی معشوقی په نظر کښې خپل ځان پوه لوی ، او باقضیلته سړی غوندی ښکاره کاندی . نو ددی جهاتو په سبب ئې نشوی کولی چه د خپل زړه په خبره ښکاره کړی ، او بر سېره په هغه زړه ئې نه غوښته چه د خپل دوروریه نسبت سره خیانت وکړی ، او له ګرد و څخه بد تره داخبره وه چه که دی د خپل عشق ، او د مینې اظهار وکړی ، ممکن وه چه بیا به د (حبیبه) تش کتل هم لاس نه ورکوی ، او بیا به ددی د عشق په لمبو کښې لا زیات سوزی .

لنډه داچه (حمید) به هغه حال کښې چه د رنځوراتو په شان ځنګیده ، او له خپل حاله خبر نه و (حبیبه) سره ځنګ په ځنګ د کور په لوری روان شه .

کورته ورسیدل (مجید) ددوی په انتظار کښې ناست و . سم د ستیر و شیو له عادت سره ئې شپه هم دهغوی ډوډی په ګډه سره وخوړله شوه ، او چای وڅکل شو . وروسته له هغه ځنی (حمید) خپلی خونی ته روان شو ، او حال داو چه هغه په دغه شپه داسی بد حال درلود لکه چه په خوب کښې د کابوس عارضه وربېښه شوی وی .

نیمه‌شپه تېره وه چه د (حمید) چیغې پورته شوې، ناري سورې به ئې وهلې (مجید) چه د (حمید) داشور او ماشور واورېده، سمدلاسه د خپل خوب له ځایه پاڅېدلی د (حمید) خونې ته ننووت او پښتنه ئې ورځنې وکوله چه « هلکه ولې ژاړې ؟ » چه گورې (حمید) پخپل چپرکټ باندې اوږد غځېدلی او ژړل ئې .

(مجید) چه تراوسه پورې خپل ورور په داسې پوحالت کښې نه و لیدلی، له دې وضعیت ډېر خفه، او متعجب شو، او راز راز پښتنې ئې له (حمید) ځنې وکولې (حمید) دگردو سوالو په ځواب کښې، اك همدا یوه خبره کوله: « نه پوهېږم، په ځان ناروغ یم چتې خوبونه وینم ». نوهر کله چه (مجید) ور باندې ډېر اصرار وکولو نو دا ځواب ئې ورته وو یلو:
« مورمې په خوب کښې ولیده، او دهمدې لپاره په ژړا شوم »

داخبره د (مجید) په زړه کښې کیناسته، او بیرته خپل کوټه لاړ شو.

اگر که په دې وخت کښې (حبیبه) هم ورو ورو ژړل مگر (مجید) چه د خپل ورور په فکر کښې ډوب تللی و د دې ژړاته ئې پام ونشو، او که د دې په ژړا باندې هم پوهېدلی وی، نو هر و مرو به له دې پټ روحي ارتباط ځنې څه نه څه خبرېده.

هو! په رښتیا سره که داسې کېدلی چه (مجید) د دوی په اصلي درد باندې پوهېدلی وی او د دوی داصلي رنځوری تشخیص دده له لاسه پوره کېدلی، نو به داغم راوړونکې قصه داسې نه پېښېدله او بل کوم شکل به ئې ځان ته غوره کړی و. مگر سړی څه ووائي:

د جهان حادثات پخپل تگ کښې ډېر چابك او گړندی مشغول دی
اودده او دهغه او دنورو کسانو له خاطره دخپل دتگ لار نه چپوي
ځکه چه انسانان د جهان د حوادثو په مخ کښې کټ مټ داسې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دونی هغه وچی او سپکی پاڼی چه دمنی په وخت کښی ئی باد هری خواته آلوزوی .

داشپه تیره شوه ... (حمید) په بنکاره سره آرام و... مگر دننه په زړگی کښی ئی اندېښنه ډېره زیاته شوی وه .

غم او اندېښنه داسی یو خاصیت لری ، چه دهغو دزیاتوب اوشدت په وخت کښی غمجن سړی په ښکاره سره دیو آرام او عاجز او چوپ سړی په منزله ښکاریږی .

بلی ؛ دده دعشق اور ساعت په ساعت زیاتیده ، او ده دهغه په مقابل کښی غیر له صبر او طاقت څخه بله کومه وسیله نه درلوده .

انتظار ئی ویسته که کومه مناسبه موقع په لاس ورشی ، اودی دخپل دزړه په خبره خپلی محبوبی (حبیبه) ته ورښکاره کړی . اودی په دی باندی نه پوهیده چه (حبیبه) لا له پخوا څخه خبره ده چه دهغی دمینی غبشی تېرېږه ښه شانی دده دځگر په ښه لگېدلی دی .

د ښه ځو لطیف احساسات ، دبرق دجریان په شانی د نارینو د روح په تیاره کښی خپل نفوذ آچوی . او په یوه کتنه سره ددوی په عواطفو باندی پوهیږی ، مگر د ښځو په حال باندی پوره پوهیدل ، او ددوی د پټی مینی او عواطفو څخه خبریدل په ، کلوکلو انسانانوته ممکنه نه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدی صورت سره ډیر وخت تیرشو . . . دامتحان ورځی په سرورسید لی . (حمید) اړوچه دورځی له مخی له خپل کوره بهرته ووزی . اوددی یوالځی توب په وخت کښی (حبیبه)ته ممکنه وه، چه دخپلی خونی یو کنج کښی مخ په دیوال کښنی، اوله خپل ځان سره ګړیدلی ، او له خپلوستر ګوڅخه اوښکی توئی کړی .

د (حبیبه) له دی احساساتو اوعواطفو ځنی (چه پدی ورځو کښی ئی لری ، او دخپل دزړه دمینی په پټه لمبه کښی سوزی ، اودمحبت دغم په ګړانګ کښی ورپتیښږی او تلیږی) ممکنه نه ده دموږ قلم لکه چه ښائی هغسی څه ولیکلی شی ولی چه دښځی احساسات اوعواطف داسی مبهم اومرموز او نامعلومه وی ، چه هېڅوك دهغو دښکارولو ، او په هغو دپوهېدلو توان نه لری .

دموسیقی په یوی سندری-دساز اوسرود په یوځلس- دیوی نقشی په ښا ئیست- دیوشعر په لطافت- دیوی منظری په وضعیت او بالاخر دیو دولت په سیاست باندی پوهېدل آسان دی ، مګر دیوی ښځی دزړه په اصلی مطلب باندی پوره پو هېدل ، له دغو ګردوڅخه خورا سخت اوګران کاردی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم ټوك

نا څاپه (مجید) ته یوسفر ور پیښ شو اگرکه د(حبیبه) او د(حمید) لری والی په ده باندی ډیر سخت تیریده ، مگر سره له دی دده تنگک دیو رسمی حکم په سبب سره ضروری و . ولی بیاهم خوشحال وچه دی په کور کښ لکه (حمید) غوندی یو سر پر ست ورور لری چه دده په نشتوالی کښ ، به هغه له (حبیبه) سره وی ، اوهم به د کور سرپرستی په ښه شانی سره کولی شی او پدی واسطه به د کورله لوری پوره ډاډینه لری .

هغه دخپل دسفر لوازم تیار کړل . او په هغه ورځ چه له کوره وخوځیده (حمید) ئی ځان سره تر موټر خانی پوری بیولی . هلته ئی تر ډیره وخته پوری له هغه سره خبری اواتری وکولی اوله اوله تر آخره پوری ئی په خوشوځلی د (حبیبه) په نسبت سره په هغه باندی سپارښت وکولو . (حمید) هم ده ته وعده او ډاډینه ورکړه چه له دی لوری بالکل خاطر جمع اوسه چه زه به زیات کوشش وکړم ترڅو چه (حبیبه) خفه نشی او (ستاسو نشتوالی په هغی باندی څه تأثیر ونکړی) .

د دنیا لوبی په دی اندازه سره خندا راو ستونکی او په عین حال کښ ژړوونکی هم دی چه انسان د هغو په مقابل کښ نه پوهیږی چه وخاندی ؟ اوکه وژاړی ؟

(مجید) په سفر روان شو . او وروستنی خبره ئی هداوه چه « روکیه ! په حبیبه باندی د باید ډیر پام وی ،حمیده ! » . (حمید) هم د ده په ځواب کښ په ډاډینه بښونکی لهجه سره وویل : « ددی له لوری څخه پوره خاطر جمع اوسه مجید لالا » .

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وخت چه موټر راهی شو (حمید) تر ډیره وخته پوری هلته ولاړ و، او په موټر پسی او دهغه دوړو ته ئی کتل ، هر کله چه دهغه موټر ګردی علامی او نښی د ده له ستر ګو څخه پناه شولی، نو دی هم په ډیره هوسائی اومتانت سره له موټر خانی څخه وخوځید و . دی چیرته ځی؟ معلوم نه دی ! په څه فکر وکښی ډوب تللی دی؟ خدایزده ! . . .

نن له ګهیځه تر بیګا پوری (حبیبه) په کور کښی یو ازی وه ، ډیر وخت اه شپی ځنی تیر و چه (حمید) کور ته راغی ، او برابر خپلی خونی ته ننووت ، ډوډی ئی نه وه خوړلی ، همغسی وزی پخپل چپر کټ باندی پریووت .

نیمه شپه وه چه د پښو څپه هار ئی تر غوږه شو . ستر ګی ئی چه وغړ ولی کتل ئی چه ډیوه بلیږی ، او دده په میز باندی کوندری غوړیدلی ، او ډوډی ور باندی پرته ده مګر هیڅوك هلته نه ښکاریده .

اول کښی (حبیبه) داسی انتظار لرلو چه (حمید) به د نهاری دپاره نن شپه هم لکه نورکله زما کورته راځی ، نو هر کله ئی ولیدد چه هغه برابر پخپله خونه کښی ننووت ، نو دی هم زغرد و شو کولی چه هغه ته غږ وکړی . څولحلی د ده د دروازی تر شا راغله ، او بیرته ستنه شو ه .

(حبیبه) خوارده ویریده ، او پوهیده چه د (حمید) په زړه کښی څه څه شبان تیر یږی ، او بیم ئی خوړلو چه ناڅاپه دهغه د عشق مخزن ، او دمینی ذخیره زما د یو اځی لپاره په سبب لکه پا روت غو ندی اوروانخلی ، او هغه تر خپل نفوذ لا ندی راته وړی .

له بل لوری پوهیده چه (حمید) ډوډی ، ده خوړلی . که ئی ناری وړیسی وهلی له ده څخه ویریده . او که ئی پر پښوده چه همغسی نهار څملی دا هم ورته ډیره بده ښکاریده .

(حبیبه) په هغه ډی تشویش ، او اندیښنه کښی تر نیمی شپی پوری بخته وه . آخر ته ئی دا په فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې تېر شو چه د (حمید) ډوډۍ توده، او تیاره کړی او ورګی وړی هلته ګی ورته پرېښې دی او ډوډۍ ئې په پطنوس کښې اخیستی ورو ورو ورغلی دده دخونې دوره ترشا ودرېده، او غوږ ئې کېښود، هیڅ یو غږئې وانه ورېده، نوئې ورو ور پرانیستلی وئې لید او چه (حمید) پخپل چپرکټ باندې غزېدلی دی. بو داهم سوکه سوکه ورغلی، ډوډۍ ئې په میز باندې کېښوده او څراغ ئې ولګولو، او وروسته له هغه څخه چه هغسی چه راغلی وه، بېرته ووتله، او د ډېر تنګ په وخت کښې (حمید) ددی دپښو شرپهاری اورېدلی، له خوبه ویښ شو، او ډوډۍ ئې په میز باندې ولیدله.

(حمید) له خپل ځایه پاڅېدو، او لاس ئې ومینځل، بسم الله ئې و ویلی په ډوډۍ باندې کېناستو، مګر اشتهائی بنده وه، او هیڅ شی ئې زړه نه کېده، او یو سخت درښت ئې پخپلو ماغزو کښې لیدلو. لکه چه د خونې دچت تر لنګر دده په سر باندې آ جولی شوی وی یو زوری غږ لکه د غومسی بنګهار دده په غوږو کښې راتی، او له هغه سره ئې یو دردناک احساس پخپل زړه کښې پیدا موندلو.

د شپې ددوډۍ په میز باندې قرار کېناست، او وروسته ئې قاشق، او پنجه وا خیستل او غوښته ئې چه په خوراک شروع وکړی یو ناڅاپي ئې دا فکر په ماغزو کښې وا اوښتو، چه دا ډوډۍ (حبیبه) پخه کړې ده، او دا اوس دلته (حبیبه) ایښې دی، او دا څراغ (حبیبه) لګولی دی په مجرد ددې خیال لاتو ګرز بدل دده په زړه کښې فی الحال له ځایه پاڅېدو، او له خونې څخه بهرشو په کفش کن کښې ایز شیبه ودرېده و په خیال کښې ئې ور تللو چه د شپې په تیاره کښې دده جب چاپېر له وهمی اشباحو څخه ډک دی څو دقیقې ئې دکور په حویلۍ کښې دی خوا او هغې خوا ته ګړاو، هر کله به چه د (حبیبه) دخونې شاته ورتللو، هلته به لږ څه درېده، او وروسته له هغه به ئې لیدل چه یو غیبی لاس و تلی، دی تېل وهی چه له دې ځایه درومه! ولی درېدلی ئې؟ دا کار ستا له شانه پر له هسې یه عمل راغی.

(حمید) له ډېر قدم وهلو څخه ستړی شو، او سر ئې په ګرځېدا راغی ګرد
جهان ئې په سترګو کښې تیاره شو زړه ئې په غړ ځنګک شو. ځنګنو نه ئې په رېږدېدا شول
په غوږو کښې ئې هم هغه د غو مېښو د بنګهار آواز راتلو نو ځکه د حوض په خوا کښې
کېناست او وئې لیده چه د شپې په تیاره رڼا کښې د تالاب اوبه رېږدي لکه چه
د انسانانو د هغه نا پایدار، او رېږدېدونکي خیالاتو پېښې کوي چه هغوی شپه
او ورځ په کښې مصروف دي.

یو ځلې هم له هغه بنګهاري څخه یو آواز جوړ شو د خپل نښت په لوري ئې وکتل
او نیغ په ځېر شو، نو ورته ښکاره شو چه (حبیبه) ژاړي په تلوار سره ددې د خونې
په لوري روان شو، وئې لیدل چه ور ئې پورې و. ودرېد و. وئې غوښتل چه بېرته وګرځي
مګر په پښو کښې ئې زور نه و؛ او نه ئې شوی کولای چه له هغه ځایه وخوځېږي، نو لږ
ډېل ئې وکولو. د ژړا غږ زیات شو.

په دې وخت کښې چه د ده باندې د تشویش او د اضطراب حالت و. لکه چه یو نوی
اور دده په وجود کښې بل شو. نه پوهېږو چه په دې وخت کښې په څه فکر وو کښې ډوب
تللی و، او په دې خطرناکه شېبه کښې څه رازې مبهم خیالات دده په زړه کښې تېرېدل.
ښائي چه ددې قضیې په شاؤ خوا کښې به ئې فکر چلولو او ویل به ئې چه (حبیبه) هم...
ښائي چه پوهېدلی به وي چه هغه هم...

نو دوره تر شا ودرېدو، او زور ئې ور باندې وواهه، ور خلاص شو، او دې د ننه
په منډه ننووت. (حبیبه) ئې په تیاره غونې کښې ولیدله چه په خپل چېرکټ باندې ملاسته ده.
یو واري دده په زړه کښې یو سخت ارتعاش او غورځنګ پیدا شو، غښتونه ئې یو په بل سره
لګېدل له سره تر پښو پورې رېږدېده، قوت ئې نه وچه خپله پښه ددې په چېرکټ باندې
پورته کړي، نو ئې وغوښته چه چېرکټ سره جفت په ګونډو کښېني. اولا سوونه ئې د (حبیبه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اوري اوزده کړی هغه پخپلی غیږ کښې ونیسی .

(حبیبه) باندې چه په عین هغې ژړا کښې اوس د خوب د دومبی شومې پریشانی راغلی ده د خپلی خونې د دروازې له پرانیستلو څخه ئې یوه سخته چیغه اوترلاو خوړلې ده . لکه چه دی ونه پیژاندلو . او یوه سخته کړیکه ئې وکړله او ډېره زیاته وویرېدله .

(حمید) هم له دې کړیکې څخه ډېر د ترلاو خوړله ، او سمدلاسه ئې خوېله د شاپه خوا آخستی ، او بیا د بیدلی قصدئې وکاوه چه د (حبیبه) تر خوا په چپر کټ باندې کېنا ستلی د مدهوشی او سکر په حالت کښې چه د عشق له شرابو څخه ورته پیښه شوی وه (حبیبه) ته لاس و غزوی او پخپلی غیږ کښې ئې ونیسی .

عین په همدې حالت کښې په خورا پریشانی او اندیښنی سره ئې ولیدل چه ددې د خونې په نیمه رڼا تیاره کښې یو سړی دده په نظر کښې راغی چه د (حبیبه) د چپرکټ په څنګ خوا د دیوال سره ولاړ دی چه به ورته ځیر شوا و دقت ئې وکړ او ، نو ئې وپیژاند چه دده مشر ورور (مجید) هلته وچ کلک ولاړ دی.

(حمید) د خپل د ورور له پیژندلو سره یو سمدستی یوه سخته کړیکه کړی وئی ویل « الله اکبر » او بیهوښه شوی هلته لکه یو مړی ولوېده ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوولسم ټوک

د لمر وړانګې له کړکیو څخه په کوټه کښې لویدلې وې، چه (حمید) له خوبه یا بیهوشۍ څخه ویښ شو (حمید) په دې رڼا کښې خپلې سترګې پرانیستلې، څه وخت ئې لیونیانو غوندې دې خوا، او هغې خواته کتل، یوه الماری ئې ولیده چه کتابونه په کښې ایښې و، په بلې خوا کښې ئې یوه لویه هینداره او دوه پردې ولیدلې او په بله لوری کښې ئې یو میز چه په شاؤ خوا کښې ئې څو چوکۍ ایښې وې، تر نظره شولې.

(حمید) داشیان ګرد له خپل نظره تېر کړې همدا چه دا فکر ده ته ورغی چه دی ولې له خپل چپر کټه د لته لویدلی دی او له خپلې خونې څخه څرنګه د لته رسیدلی دی. او د پرونۍ شپې ګردې خبرې ئې یو په یو په یاد شولې سخته ستوماني ئې په ماغز و کښې ورښکاره شوه، او بیائې چرت واهه لکه چه ما به پرون شپه چېچې خوبونه لیدلی وی. د ې همغسې پخپل ځای باندې پروت و، او د یوې ورته کیدو توان په کښې نه و.

لږ لږ د (حمید) فکر په ځای راتلو او د تېرې شپې خبرې په واضح صورت سره په یادور تلې او پخپل ځان باندې به ویریده، او لړزیده.

دې فکر چه دده ورور دده په کمین کښې و، او پرون شپه ورته پټ شوی و، چه دده د خیانت منظره له خپلې ښځې سره پخپلو سترګو ووینې، او دده د دې ناکامه عشقی سرآخر رسوائي ته ورسیدلو، ډیر سخت تاثیر ئې ورباندې وکړ او، او له سره تر پښو پوري لمبې ورباندې بلې شوې.

په دې آرزو کښې و که حضرت عزرائیل علیه السلام ورته راغلی او ساه ئې تری آخستی او سمدلاسه مړ شی، دا به ډیره ورته ښه وی، له دې څخه چه بیا خپل مشرورور سره مخامخ شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تیره بیا چه دخپل دوروز محبتونه او شفقتونه او اورینه او مهربانی یو په یو دده په مخ کښی دربده او دهغو ټولو په مقابل کښی ئی خپل داناوړه حرکت ته فکر کاوه ، نو ډیر زیات به ئی په خپل ځان باندی لعنتی او ملامتی ویله ، ګویا د ګرمتوب پولوی بار دده په اوږو باندی بارو . او دندامت او دانفعال احساس به ، زیات آزار ور رساوه .

مګر آیا اوس دا پښیمانی او دا انفعال او دا ندامت ورته څه فائده رسوی ، چه کار له کاره تیرشویدی ، او وروړئی دده په دی بد کاریوهیدلی دی او دده دخیانت ننداره ئی پخپلو سترګو سره کړی ده . هرڅومره چه (حمید) فکر کاوه د تیښتی لارئی نه شوی پیدا کولی . او نه دی لعنت ویلو او ملامت کولو ځنی هیڅ یوه فائده نه ور رسیده . ولی چه اوښی دمت او غوړی توئی شوی وه . او دده در سوائی لګن له بامه اوبدلی و .

یعنی دده ورور ، وروسته له دی ځنی چه دده له عاشقی ځنی خبرشویدی ، به داسی پوچل سره د شپی له مخی دده ته پیښ شویدی ، تېر دی چه دی ئی و لیده چه د دده دښځی خونی ته په نیمه شپه کښی ننووت ، او دهغی چپرکټ ته ورنژدی شواو په دی صورت سره ئی دده له پټو خبرو ځنی ځان خبر کړاو ! نو اوس زه څه وکړم ؟ او څه خاوری په سر باد کړم ؟

دا رازی خیالات د (حمید) په ماغزو کښی تیریدل . او دی د هغه غرق شوی سړی په شانی ښکاریده . چه پهاوبو کښی ډوب شوی وی . او د ځان د خلاصی او د بهر وتو لپاره لاس او پښی غورځوی . سره له دی چه دی ښه پوهیدو چه دا ګرد فکرونه چټی او بیکاره دی .

بلیو فکر دده په زړه کښی وګرزیدو . نوزر پاڅیدو . او خپل سړنی ښکته آ چولی لکه غل د (حبیبه) له خونی څخه په منډه وتلی خپلی خونی ته ننووت او هلته ئی خپل کالی اودریشی واغوستله ، او په داسی پوشانی چه هیڅوک ئی ونه وینی ، ورو ورو پټ له انګړ ځنی په داسی

حال کښې چه سرګې تېټ آچولی و ، بهرته ووت. وروسته له دې چه کوڅې ته ورسېدو نو په منډو ئې شروع کړې تر یو حده پورې ئې په تلېوار سره ځان ورساوه نو هلته دریدلی ، ځیله کاله ګې لوستلې ، د هوساڼې نفس ئې له ځیله تنګه ځنې وویست . مګر تر شا به ئې بیرته کتل چه څوك ورپسې شته او که نه ؟

هر کله چه په دې خبرې باندې ئې ډاډینه پیدا شوه چه د ده پسې څوك نه ځغلي او ده ته د هېچا پام نه دی ، نو شکر ئې وویسته . او بیا دغه په شان د لا ر ی په یوه خوا کښې روان شو .

حمید اچه تلو نکې به په مخه ور تلل ، ځان به ئې ترې ګوښه کاوه . تر دې چه دو تېر خانې ته ور سېد . او هلته په زورو فکرو کښېو او یده .

اګه چه (حمید) د تېښتې فکر په سر کښې لری ، او غو اړی چه د فرار په ذریعه ځان له خپل کور او ورور ځنې پټ کاندی . مګر په دې باندې نه پوهېدو چه چېر ته لاړ شی ؟ .

فقط دا خبره ئې په زړه کښې ټینګه کړې وه . چه وروسته لدې ځنې نه بنائي چه خپل ورورته ور په مخ شی . او لدې څخه زیات بل کوم یو مقصد ئې په خپل زړه کښې نه لرلو . مګر ددې خبرې له تصور څخه چه دی به له خپل ښار ځنې لری لویدلی د مسافرۍ او غریبۍ په مصیبتو اوربړو باندې آخته کیږی ، ډېر و ېر یده .

نا څاپه یو غږ ئې له ورا څخه واورېده . چه ور ته ځیر شو وئې کتل چه ډاګی دی . د یستي موزع ده ته ویل : «حمیده ! چیری ګرځی . زه دستاسو کور ته تللی وم . تاسو هلته نه وی . »

دډاکخانې چپی رسوونکی ددې جملې له ویلو ځنی وروسته له خپل بکسه ځنی ددوه ورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط وویستلو ، چه ددې ته ئې له لرې یو ښار ځنې په همغه‌یرون ورځ آستولی و. او نن ګهېځ دلته رسیدلی دی. او وروسته لدې ځنې ډاګې خیل در سید اتو کتاب ده ته‌وړاندې کړی ورته‌وئې ویل چه " آغا! ددې خط له رسیدلو څخه دلته لاس لیك وکړه.

" حمید " ددې خط په لیدلو سره هك پك او حق حیران پاتې‌شوی دډاکخانې په کتاب‌کښې ئې امضاو کړله.

پاکټ ئې واخیست عنوان ئې چه‌ولوست ویوهیده چه دده دورور پخط د لیکلی شوی دی. یو سخت اوسیلی ئې له‌ټټره ځنې وویست او پاکټ ئې وسیړاو او وئې لوستلو او ویو هیدو چه ورورئې په اول منزل کښې همدا چه له موټره ښکته شوی دی دده او د (حبیبه) دډاګینې لپاره ئې داخط لیکلی دی. او په‌سبه کښې ئې چالان کړی دی.

داخط ئې خوځلی په خورا دقت سره ولوستلو ، او وئې لیدلو چه په‌هغه کښې د (حسبه) ډیر سپارښتن شوی و او داهم په‌کښې لیکلی شوی و چه باید په‌نوروکورنی کارو باندې هم زیات پام لرنه ولری او مخصوصا (حبیبه) د تل تر نظر لاندې لری چه خپه درځنی نشي.

(حمید) له‌دې اوبې ځنې هیڅ شي باندې ونه‌پوهیدو کاغذ ئې بیا په‌ډیر دقت سره ولوست اولاندې باندې ئې کړ ، او دده پاکټ ته‌هم ډیر ځیر شوو ئې لیده چه دهغه ښار دډاکخانې دباطل کولو مهر ئې خوړلی دی چه له‌هغه‌ځایه داخط استولی شوی دی.

بهر تقدیر سره وروسته له لیدلو ددې خط ځنې (حمید) له خپلې تبښتې او فرار ځنې ستون شو او له موټر خانې ځنې دښار په‌لورې وخوزید او ورځ ئې چتې په‌ددې خوا او هغه خوا ګرزیدو سره تیره کړله.

نژدې تیاره ماښام وچه (حمید) سترړی ستومانه وږی تږی بیرته کورته ورسید . دکورپه خوا کښې بیاشاك ورته پیداشو، نه چه خپل کورته ورننوزی او خپل ور ورسره مخامخ شي .

بیائې همغه یا کټ له خپل جیب څخه و ویست (چه له صبار اهیسی ئې هغه له سال خلی ځنې زیات لوستی و) او بیائې و لوست او ددا گنځانی مهروته ئې دقت وکولو او بیائې کلك پخپلو منگلو کښې نیولی هلته ودریده او په یوژور چرت کښې پریوت مگر سره له زیات فکر کولو هم په دی معما باندی هیڅ و نه پوهید و .

نژدې نیمه شپه وه چه د خپل انگړ د دروازی ترشا ودرید، او په ډیره و یره او احتیاط سره ئې دروازه ورووهله .

لکه چه (حبیبه) دده په انتظار کښې غوږ په آواز وه زرئې ورپرانیت او ځان ئې پوخوا نیولی په پوټری ریږدیدونکی غږ سره ئې وپوښتیدو چه تاسو چیری و است چه دا گی تا سو پسی گرزیدداو د (مجید) خطئې دستاسو په نوم راوړی و ؟ .

(حمید) ددی خبری په آوریدلو سره آرام شو . ولی بیائې هم زړه ډاډه نه و او هغه شوم خیال دده په ماغزو کښې همغسې ناست و او دا سی تصورئې کا وه چه دالو به دده درسوائی او مسقرگی لپاره روغه شوی ده .

د (حبیبه) له خه تیر شوی برابر خپل کورته ور ننووت . ازوخت وروسته (حبیبه) ده ته ډوډی راوړله او دده په مخ کښې ئې کیښوده، او دستی بهر ووته . (حمید) ډوډی وخوړله او په بستر باندی پریووت ، مگر ترصبا پوری ئې په ستر گو کښې خوب نه و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسم ټوک

لمر ختلی و، چه (حمید) په داسې حال کښې چه ډېر پریشان او سرګردان او ستړی او ستومانه و، له خپل کوره ووت.

د (حبیبه) په خونه کښې هېڅوك نه و، ولې چه (حبیبه) بهر په حویلۍ کښې وه او له کمېځه راتلې په خپل کورنی کار و کښې بخته وه ولې چه نن خپل پلار کره تلله. (حمید) دهغې خونې ته ورننووت او هرشی ئې په خو رادقت سره له خپل نظر څخه تیر کړل.

یو ناڅاپه له خورا تعجبه په چېغو که شو ځکه چه دا مشکله معما چه دده په ماغزو کښې ئې له څو شپو او ورځو څخه راپېښه ځای نیولی و، پخپله حل شوه.

یعنې دده دوروور یو خورا لوی قد ښوونکی عکس د (حبیبه) دچپرکټ ترخوا دیوال سره ولاړو.

هو! دا څېره د (مجید) وه چه دتګ په وخت کښې ئې د (حبیبه) په خواهش سره هغه اخیستی او په یو ښائسته چوکاټ کښې ئې نیولی وه (حمید) خوار چه په هغه شپه ډېر ویرېدلی و علت ئې همدا و، چه دخپل وروړ په دی قد نما عکس باندې ئې سترګې لګېدلې وې.

په رښتیا سره چه خیال پر وز ماغزه تل داضطراب او دپریشانۍ په وخت کښې دخیال او دحقیقت په منځ کښې فرق نشی کولای. لکه چه په (حمید) باندې هم همدا ډوله شوی وه.

یعنې (مجید) ددوی له عاشقۍ او یوه خبر و ځنې هیڅ خبر نه و، او هغه پخپل سفر کښې مصروف و. داشیان فقط د(حمید) واهمې یاویرې له خپل ځانه روغ کړي و. اودا ځکه چه هم هغسې لکه چه وه بیاتی وه او لوښی نه و مات شوی، بلکه روغ اوغوړی هم هغسې موجود وه او دد وی دعاشقۍ اسرار لا چاته ښکاره شوی نه وه. نوهر کله چه هغه جنۍ خیال او واهمه (چه ددی ګردو و حشتو او ویرو سبب ګرزېدلی وه) له منځه ورک شوه، بیاهغه اور د (حمید) په سر باندې بل شو اوله دی خبرې څخه چه دی غولېدلی و، او وروړئی لا دده په دی مینتوب باندې خبر شوی نه دی، ډېر زیات خوشحال شو. او دهغه مارغه په شان چه له لومې ځنې

خلاص شوی وی. دانګړ به حویلی کښی دی خوا، او هغه خوا ګرزېده، او د خوشحالی او د نشاط په جوش کښی به داسی اوضاع له ده څخه لیده کیده لکه چه بیرته د مکتوب دوری ته تللی وی.

په رښتیا سره چه (حمید) له ډېری خوشحالی څخه خپل سر له پښو څخه نه وای پېژندلی، او په اوچت غږ سره به ئی سندری ویلی. کله به د ننه کورته ننوتلو او بیا به د حویلی په چپ او چاپیر کښی ګرزېده، لږ شیبه به د حوض خوا کښی کیناستلی خپل لاسونه او مخ او پښی به ئی وینځلی. او بیا به ئی باغچه کښی قدم واهه ګلان به ئی شکول، ونو سره به ئی غېږی ورکولی وروسته له دی څخه به بیا کورته ورننوتلو، کله به ئی میز او چوکی او کتابونه په یو کنج کښی وطاروا او بیا به ئی هغه ترتیب وهړنګول په بل کنج کښی به ئی هغسی ترتیبات روغول.

دا ګړ د حرکات، او لوبی چه د (حمید) له لوری لیدلی کیدلی د خوشحالی، او نشاط نښی، او آثار و.

ګویا چه (حمید) خوار ددی زیاتی خوشحالی، او نشاط په مقابل کښی مغلوب شوی و او د هغه د تحمل طاقت ئی نه درلود.

هو که خوشبختی هم لکه بدبختی له اندازی څخه تیره شی د زحمت او د ربړی موجب ګرزی، او له همدی جهته وائی چه په هر شی کښی اندازه ساتل او میانه روی خوراښه ده.

په دی وخت کښی (حمید) داسی یو دوست، او یار ته اړ وه چه د خپل زړه ددی خوشحالی اندازه ورته ووائی، او خپل هغه موهوم خپګان چه څو موده پخوا چتی پتی ورته پېښ شوی و، او اوس هغه خپګان په دی خوشحالی سره بدل شوی دی ورته ښکاره کړی.

دا یو طبیعی امر دی چه انسانان د خوشحالی او د خپګان په وخت کښی غواړی چه له نورو سره کښینی، او پاځی، او خبری، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اثری سره وکوی او یو او بل سره وګډېږی، او خپل غم سپك او خوشحالی په هغه سره زیاته کړی. ګویا په غم او ښادی کښی د خلقو ناسته او ولاړه په همدی فلسفه باندی بناده .

و مو ویل چه (حمید) غوښته چه د دی خوشحالی خپل مرا تب چا ته ور ښکاره کړی مګر افسوس چه نن په کور کښی هیڅوك نه و او (حبیبه) هم خپل پلار کره تللی وه او دا یواځی ئو او دی خوشحالی به (حمید) باندی زښت زیات اثر غورځولی و، او هیڅ نه پوهیده چه څه وکړی ئو یخپل ځای به آرام نه کیناسته ، او دا یو بیانو یه شانی به دی خوا ، او هغی خوا ګرزیده ، دیوال سره به نیغ دریده ، او د چمن په منځ به پیراخ لویده ، او په خیابانو باندی به ئی سر کښیښی وهلی ، او د ونو په څانګو به ئی ټالونه خوړل ، او خپل ځان سره به پرته پرته غږیده ، او په او چته سره به کټ کټ خندیده .

همسایګان چه د (مجید) د مسافری څخه خبر نه و ، او یو هیڅ چه (حبیبه) او (حمید) هم په کور کښی دی . اول دا خبری او خندانه چند ان متوجه نه و ، ذو هر کله چه شور ماشور زیات شو کرد سره په بادو باندی غو نه شوی وئی لیدل چه په کورکښی پرته له (حمیده) بل هیڅوك نه شته او (حمید) هم یځپله پرتو خبر وکښی داسی تود راغلی دی چه آسمان او ځمکه نه پیژنی ، او هیڅ ته ئی پام هم نشته .

نو له همدی جهته و چه ور وسته د (مجید) له راتګ څخه ، ګرد و همسایګانو ورته و ویل چه په بلانی ورځ چه نه ته ، او نه د کور په کور کښی وه (حمید) لیونی شوی و آیا په رښتیا سره (حمید) به هغه ورځ لیونی شوی له و ، ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیارلسم ټوك

(حمید) رنځور شو، او په بستر کښې ولوید. (حبیبه) به دده خدمت کاوه، دوا به ئې ورکوله، او پارېزانه به ئې ورته پخوله. مګر له ده سره به نژدې نه کښېناسته، او وروسته له کښېنودو د دواء، او پارېزانې ځخه به سمدلاسه بېرته تلله، او لپاره ددې چه نباید رنځور په کور کښې یوازې وي، نو یوې ښځې ته ئې له همسایګانو ځني دده د خدمت، او باخبرۍ لپاره بلنه وکړله، او ښائي چه ددې بلنې په نسبت به بل کوم مقصد هم ددې تر نظر لاندې و.

په هر صورت سره وروسته له راتلو دهغې ښځې ځخه دوی په کور کښې سره یوازې نه وو. شپې او ورځې تېرېدلې او ورو ورو (حمید) هم مخ په روغتیا کښېنود، او په عین همدې ورځو کښې چه (حمید) لږ ځه ښه شوی و (مجید) هم له خپل سفر ځخه بېرته ورسیدو.

اوس نو کارونه لکه پخوا غوندې بیا جاري شول، او ددوی ناستې او ولاړې هم هغه عادي صورت ونیولو.

امتحان شروع شو (حمید) د ورځې له مخې بهرته درومي، ځوك نه پوهېده چه دی چېرته ځي؟ او په څه کار باندې بخت دی؟

(مجید) خیال کاوه چه دده ورور په امتحان ورکولو سره مشغول دی، او ښائي چه همداسې به هم وه، وبه ګورو. ولې چه دا قضیه وروسته له دینه څرګندېږي، او د شپې او د ورځې په تېرېدو سره به ګرد شیان ښکاره او د ټولو کارو له مخې ځني به پرده لرې شي.

ورو ورو د ژمي میاشتې د بحران دوره پای ته ورسېده، یعنې هغه د ژمي هیجانات او شور ماشور او تلوسه ورکه شواه.

هو! اوردبلېد و په شروع کښې له نورو اوګو سره ګډ او تیار د ښکاري. په هره اندازه سره چه دغه اوږدې کېږي، او ورمخ په لړنالي ژدې او تودښت ئې زیاتېږي. همداراز د مینې لمبه هم

په پردوښنۍ ورځو کښې مرموزه او ډېره وي ، او ګڼې او تياره ئې زياته وي . د شپې او د ورځې په تېرېدو سره دغه هيجان او شور ماشور لږېږي مګر قوت او زور ئې ډېر زياتېږي . او په دې وخت کښې خوارمين پخپل ژوندګۍ کښې د داسې يو سخت درد احساس کوي چه دا ئې د ځنګلو په شان لړزوونکې او درد ښودونکې وي . غواړي چه چيغې ووهي مګر نفس ئې کوتاهي کوي . او وائي چه خپل ګاڼګ خبرې او مخ په چول او بيابان کيږدي ، مګر جرئت ورته پاتې نه وي . په يوې بلې لمبې کښې د ده ګرد وجود سوزي ، او د ننه په زړه کښې ئې د سکروټو سور انګار بليږي تعجب لا په دې کښې دی چه دی لا غواړي چه په همدغو لمبو کښې د سوزي او دغه زړه د په همدې سکروټو باندې ورېتيږي . او نه غواړي چه يو ساعت داسوي او دا تکليف له دغه ځنځلري شي . او که وغواړي هم امکان ئې نشته چه ورځښني هغه لمبه او انګار ورک شي .

دی پټې مينې خپله دا دوره هم پاتې ته رسوله او په دې دوره کښې هم (حميد) او هم (حبيبه) دواړو سره سرزيدل او يو له بل ځنې لرې په سره اشک ږڼاوۍ ژړېدل مګر غږ به ئې په يو رته نه و .

دورځې له مخې به (حميد) له کوره بهرته وتلو . د شپې له مخې به هم ډېر ناوخته کورته راتلو او کله کله به ئې شپې هم بهر تېرولې . او په بله شپه به ئې چه ور ور پښتنه ورځښې کوله چه هلکه يرون شپه ولې کورته نوي راغلې ؟ چېرته وې ؟ هغه به سمدلاسه داپه ځواب کښې ورته ويل چه دخپل يو مکتبي ملګري په کور کښې په علمي خبرو او اترو سره د مشغول وم . (حميد) به د دې اصولي ځواب په مقابل کښې هيڅ نه شو ويلی ولی چه دامتحان نږدې وه ، او ګرد طالبان به داسې فرصت کښې همدا عادت لري چه يو بل سره ښتي او په علمي او فني خبرو کښې سره مباحثه کوي او د امتحان مقدمات سره تو او وي .

مګر د ده دا خبره تحقيق طلبه وه چه آيا (حميد) پخپل دې ځواب کښې رښتو نکی دی ؟ آيا هغه په رښتيا سره د علمي خبرو ليار د شپې بهر پاتې کيږي ؟ دا خبره به وروسته ښکاريږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر کله چه دمین لری والی، او دعاشق فراق، دمینی لمبه زیاتوی، او دعشق سکروټی لا تازه کوی، نو د (حبیبه) هم دعشق درد او دمینی سوی په دی ورځو کښی چه (حمید) سره ئې کتنه، او ډیر ئې په ټی له هغه سره ملاقات کاوه، زیاتیده. مګر سره له دی درداو سوی نسبت پخوا ته په ظاهر کښی ئې آرامه ښکاریده.

زمونږ په دی داستان کښی په یوه خبره باندی لا تر اوسه پوری تیاره پرته ده، نو ښا ئې چه دلته په هغه باندی ئې رڼا واچوو. ولی چه تاسو هم خواه مخواه دی نقطی ته متوجه یاست او تر اوسه پوری خدای زده چه څو ځلی به دتاسو په زړه کښی دا خبره تیره شوی وی؟.
آیا (حبیبه) عاشقه نه وه؟

ولی (حبیبه) هم مینه شوی وه! او دعشق په سکروټو باندی کړیده!!

نو ډیر ښه! (حبیبه) ولی دخپل دمین توب علامی نه ښکار ولی؟...

دیره ښکلی همدادی چه اوس ئې مونږ ئې څه روښانه وو.

(حبیبه) ورو سره اندی ښځه چه دخپلو احساساتو په مقابل کښی مغلوبه شوه، او غوښتل ئې چه دخپلی مینی او دعشق علامی (حمید) ته ښکاره کړی، فقط د همدی خبری لپاره د خپل دعشق له ښکاره ولو څخه ئې ستنه کیده، چه دا پوهیده چه (حمید) هم په همدی درد باندی آخته دی و بېړه همداده چه ډېر ژر مینی اقدام او میلان دهغه له اوری شروع شی، تر څو چه دماغرت او احترام دهغه په زړه کښی زیات وی. مګر د (حبیبه) دا انتظار تر اوسه پوری ب... ی نتیجی پاتی دی او (حمید) سره له دی چه د دی د عشق داور په لمبو کښی سوزیده، مګر په دی فکر کښی ئې عملا تر اوسه پوری هیڅ اقدام نه دی کړی، چه د خپل مین توب اظهار (حبیبه) ته وکړی. همدا رازی (حبیبه) هم څو ځلی دمین توب تر تاثیر لاندی راغلی عزم او تصمیم او نیت به ئې کاوه چه دخپل دزړه خبره (حمید) ته ور ښکاره کړی، مګر دلطافت غرور، او دنازکت شعور، او دا او ینی او دمعشوقیت دستوردی ته اجازه نه ورکوله چه په دی اظهار کښی اول پلا دا زغردو کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنده یو عجیبه مخلوق دی . که ئی له ډیری میتی سا ، تر ستونی پوری هم رسیدلی وی، بیا هم له خپل غرور او تکبر څخه لاس نه آخلی.

ځان کندن بکوی ، مګر نه غواړی چه دد ی د لو ینی په تاداوکښ کوم درز واوریږی . پخپلو پښو دقبر لحدته روانیږی ، مګر له خپلی خود پسندی څخه لاس نه آخلی . او تل غواړی چه دخپل شائست او جمال په پنګه سرد ګرد جهان و پیری او ګرد خلق خپل ځانته مسخر او تابعدار وګرزوی.

هو! د بنده په لاس کښ پر ته له غرور او تکبر او خود پسندی څخه بله کومه مؤثره وسله نشته ده او څولک به وی چه د بنده دغروره د آسمان په مقابل کښ په خاورو باندی ناست نه وی او د بنده دتکبر او مغروری په مقابل کښ به تواضع او عاجزی نه کوی ؟ . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) سره له دې چه د (حمید) د مینې په سکر وټو باندې تلیده، مګر په دې خبره باندې به ډیره زیاته خوشحالیده، او خورا زیات حظ او نشاط ورته پیښیده چه (حمید) هم د دې د عشق په لمبو کښې کړیده، او هر ځلې به ئې چه لیده چه (حمید) خوار د دې د مینې په اور کښې سوزي، او د دې په عشق کښې بالکل ناقرار دی ډیره به خوښیده او خپل ځان به خورا اوچ، او ډیر ښکلې ور ته ښکاریده او قصد به ئې کاوه چه پخپلې استغناء، او بې پروائي کښې باید چه کلکه او ټینګه وي. تر څو چه (حمید) د خپل د عشق، او د مینې اقرار یا اظهار، او عرض د دې د جمال، او ښائست په دربار کښې وکړي، او دائي په خورا ناز او نیاز، او لوینې او تکبر، او غرور سره واوري.

نو آیا ولې (حمید) دا خپل عرض دې ته نه کاوه؟ . . . د دې خبرې علت مونږ ته وا لدې ځنې خو ځلې لیکلې دی !.

په همدې صورت سره غوټې دوې میاشتې تیرې شوې مګر دا پټه مینه ښکاره نشوه.

هو! تر هغه پورې چه (حبیبه) د (حمید) له مینې ځنې خبره نه وه پهره وسیله او بهانه سره چه و هغه ئې د ځان په لورې متوجه کړو، او هر کله چه پوه شوه چه (حمید) هم د (حبیبه) د عشق په اور کښې سوزي، نو اوس ور ځنې لرې ګرزي، او غواړي چه دی ورپسې وځغلي، او ورپسې وګرزي.

آیا په دې وسیله سره امکان لرې چه (حمید) په (حبیبه) پسې مئین ووهي؟ آیا دی زغر د کولي شي چه د خپل د زړه درد (حبیبه) ته څرګند کړي؟ . . . دا خبره به وروسته لدې ځنې ښکاره شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږ ارمان ته رسېدل

امتحانونه ختمېدو ته نژدې شول. (مجید) انتظار درلود چه ژر تر ژره امتحانونه پای ته ورسېږي. ولې چه ده د ورور (حمید) د تحصیلاتو دوره به دې امتحان کښې تمامېده، او هغه به د طب شهادتنامې په اخیستلو سره کامیابېده.

(مجید) ېخپل زړه کښې د (حمید) د سعادت، او ښه والي لپاره خورا اوږې اوږې نقشې جوړولې، او ویل به ئې چه اوس به خو ورځې وروسته دده ورور ـ ورا لکه چه تراوسه پورې به خپلو تعلیماتو کښې اول لمبر خوت په دې امتحان کښې به بیاهم اول لمبر شي، او د ډاکترۍ عالي الاعلی شهادتنامه به واخلي او بیا به او په دوا خانه به روغوي، او په هغې شفاخانې کښې به د رنځورانو او د حاجتمندانو علاجونه شروع کاندي، او د هغې د حق المعالجې څخه به د مره کته تر لاسه کوي چه زه به په اړ مودو کښې نه یوازې د خپل او د هغه د کور د ضروریاتو نواقص پوره کړي شم، بلکه د (حمید) د واده او د کور سررشته به هم په یواځې ډول سره وکولی شم.

(مجید) ته ددې خبرې له تصور څخه زیاته خوشحالي او نشاط پیښېده، او په وار وار شکرونه به ئې ایستل چه خدایه! زه د ستا د دې مهربانۍ او الطاف څخه ډېر خوشحال او شکرګذاریم چه زما هغه بدحال او بده ورځ دې په دا ښه ساعت بانډې بدله کړله، او داسې باوفا او تابعداره او ښائسته ښځه دې راته بخښلې ده، او داسې قابل او هوښیار او باوفا او تابعدار ورور دې راته مرحمت کړی دی، او په سر د هغه ما ته د هم اوی عزت، او منصب او رتبه، او معاش کرامت کړېدی، او د مره مهرباني، او لطف دې را باندې کړېدی چه اوس زه له هر شي څخه بېغمه یم، او د کور، او د بهر ګرد کارونه مې په زړه پورې دي.

د امتحان شپې، او ورځې په هغه ډول سره پای ته ورسېدې، او (مجید) به تل د خپل ورور د راتلو تنکې سعادت په فکر، او چرت کښې و څو ځلې د سرای یو، او د کوټې ایدلو

لیاره ولاړ تر څو چه یوه بله ماڼۍ د (حمید) د شفاخانې لیاره غوره کړی چه (حمید) وروسته له اخیستلو د خپلې شها د تنا می ځنی هلته کار وکړی .

همدا وجه ده چه پس له ډیری پلټنی څخه ئې دښار په مرکز کښی یوه اعلی ، او ښائسته ماڼۍ په ډیرو پیسو باندی دخپل ډاکټر ورور (حمید) د مطب یا شفاخانې لیاره په کرا سره واخیسته ، او د هغې ګرد ابتدائی مقدمات ئې د (حمید) په اتفاق سره برابر کړل ، او ټول په (حمید) سره ددی نوی شفاخانی درا تلونکی رونق ، او رواج په نسبت خبری ، او اترې کولې.

اوس نو ددی نوی شفاخانی ګرد لوازم ، او ضروریات ، او ذخائر سره ټول شوی دی ، او فقط د همدی خبری انتظار باسی چه د (حمید) شهادتنامه وروسته له لاس لیک څخه ده ته ورسیږی ، او خپل ځان د ښار د نورو ډاکټرانو په جرګه کښی داخل کړی ، او په علاج کولو ، او دوا ورکولو باندی پیل وکړی .

دا یو ارمان ، او آرزو وه چه (مجید) خوار په ټل کوله . معلومه نه وه چه آیا (مجید) به خپلی دی آرزو باندی کامیابیږی؟ او که نه؟ وروسته به ښکاریږی چه څه پیښیږی.

دسږ کال سالانه امتحانا تو نتیجې نه یوا ځې د معارف د وزارت په مجله کښې بلکه په ګرد دورو ز نامو کښې نشر ، او خپرې شولې ، او سم له معمول سره د کامیابو طالبانو هویت ، او معرفی سره د عکسو دهغو چاپ شول . مګر (مجید) د اخبارو د دی برخې د لوستلو په باره کښې ځان ته تکلیف ورنکړو ، ولی چه یو هیده چه ورور به ئې ټل اول لمبر و اوس که ډیر ناکام هم پاتی وی نو هرومرو به ئې دوهم ، او دریم لمبر خو وړی وی .

په دی پوه کښې دا خبره د تعجب او د حیرانتیا ځای وه چه (حمید) اوس هم لکه پخوانی ورځو غوندی ټل خپه او پریشان ګرځی ، او په کور او نه بهر چا سره اختلاط او خبری کوی ، ټل دغه له سترګو ځنې اوښکی بهیږی ، او سترګی ئې تنکی سری بریښی ، هره ګړی او هر ساعت ساړه اوسیلی باسی ، او د خپلی خونی په کنج کښې په یوه ژور فکر کښې همیشه پروت وی . که کومه ځلی له

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوره بهرته هم ځی نو له خپلو ملګرو او مکتبی رفیقانو سره هیڅ نه ګرزی چه نن او صبا به دی او هغوی ددی ښار له لویو ډاکترانو څخه حسابیږی .

نو هر کله چه امتحان پای ته رسیدلی و، نو اوس د (حمید) دخپګان علت څه شی و ؟.. او دده دا پر اځی توب او پریشانی څه سبب لری ؟...

دا سوالونه به تل (مجید) له خپل ځان څخه کول، تر دی چه دده په فکر کښی دا خبره ټینګه شوله چه د (حمید) دا وسنی خپګان علت به هم دا وی چه په دی ورو ستنی امتحان کښی، دی عالی الاعلی یا اول لمبر ډاکتر نه دی وتلی او دخپلو نورو کسانو ملګرو څخنی شرمیږی چه ولی له هغوی څخه دا ځلی چپ له پخوا ځنی چه تل به اول لمبر او عالی الاعلی خوت، دوهم یا پنځم لمبر وتلی دی.

له همدی جهته (مجید) دروز نامو کتلو ته متوجه شوچه وګوری چه (حمید) څو وم لمبر په امتحان کښی ختلی دی؟ چه دوسره خپه او دلګیر ښکاری .

مګر هغه اخبارونه چه دامتحان نتیجی به کښی ښکلی وی دده په لاس (ددی لپاره چه دهغوی دنشر څخنی څو ورځی وتلی وی) نه ورتله. نو ناچاره شوی د یوا خبار اداری ته لاړ او دهغه دکلکسیون شعبی ته ورننوتلی داخبارو مجموعه ئی په خپل مخ کښی کیښود له او دامتحان له شروع څخه ئی تر پایه پوری ګرد اخبارونه په ډیر دقت سره له خپل نظره تیر کړل تر دی چه خپل مقصود ئی پیاموندہ او به لوستلوئی پیل وکړ لو .

اول نوم ئی وکتلو او دوهم او دریم او څلورم او پنځم ئی په ډیر دقت سره ولوستلو . او خورا زیات متعجب او حیران شو چه د (حمید) نوم ئی ونه لید، تر دی چه لسم نوم ئی هم وکتلو او خورا زیات پریشان شوچه دده دورور نوم هیڅ په کښی نه بریښیده.

نوئی بیا له سره هغه نامنویس ولوست ، بیانی هیڅ شی نه موندلو . . دریم ځلی ئی به خورا دقت او اهتمام سره ګرد نومونه سره ددوی د پلار او نو نومونه او مسکنونه او پیژندنه ولوستلو . مګر بیا ئی هم کومه مثبته نتیجه ورځنی وانه خیستله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(د مجید) زړه سمدلاسه په غرځنګ باندی پیل وکړاو ، او زیاته پریشانی او اضطراب ور ته پیښ شو ، او ځمکه او آسمان ور باندی ګرد وخرخیدل ، او رڼا ورځ و رباندی تیه تیاره شو له او هیڅ نه پوهیده چه اوس څه وکړی .

تو ابز شیبه ئی مدارو کړ او او بیائی فکر تول کړی دکامیاب طالبانو دنومو نو په لوستلوئی بیا شروع وکړاه .

نومونه ئی یو یو له خپل نظره تیر کړل ، او دهر نامه له لوستلوځنی وروسته به ئی خوښا نیی مدار کولو او چرت به ئی واهه نه چه لیکوونکی یا نقل کوونکی یا دچاپخانی مرتبانو روزنامی مصحح په نومو نو کښی څه تصرف یا غلطی کړی وی .

مګر سره له دی رازی دقت او تفکر کولو بیاهم پخپل اسمی متصد باندی و نه رسید . او داخبار په دی مخ کښی چه دفارغ التحصیل طالبانو نومونه لیکلی شوی وونه ئی د (حمید) ار نه ئی د (حمید) په وزن او قیافی سره برابر کوم بل نوم میندہ کړو چه وواٸی چه دا نوم د هغه په ځای سهوا یا اشتباها لیکلی شوی دی .

پیائی دهغی روزنامی نوری صفحی او نوری شماری هم وکتلی مګر په هیڅ ځای کښی ئی نه دتصحیح په باب او نه دتعدیل په عنوان سره دخپل ورور په نسبت کومه سابقه یا کومه کرښه ولیده .

نوئی خپله کونه پخپلی خولی کښی ترغاښو لاندی نیولی خپل ځان سره ئی وویل چه داڅه قصه او داخه توقه شوه . »

دروزنامی له اداری څخه لکه پوښتنه ئی سړی چه ځمکه او آسمان ورباندی حرخیدل او د تللو په وخت کښی به ئی کنګس خوړلو ووت ، او برابر دطبی فاکولتی په لوری راهی شو .

په دی ورځ کښی هلته هیڅوک نه و ، ولی چه د کلنی امتحانو دختمیدو په نسبت په فاکولته کښی تعطیل او ګرد طالبان او استاذان او مستخدمین رخصت وو . یوازی یو تن پیاده د نوکری والا په دول هلته په پیره باندی ولاړ و .

(مجید) دفاکولتی په صحن کښی دریدلی هغه پیاده سره په خبرو شو او د (حمید) د حال او احوال پوښتنه ئی ورځنی وکړاه . مګر هغه پیاده خوار له دی قصو ځنی هیڅ خبر نه و ، بلکه له سره ئی له (حمید) سره څه پیژند ګلی هم نه درلوداه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته له دې ځنې چه (مجيد) د (حميد) نښې او علامې د دغه وزينکاره کړې دقد او قامت او کالبراو د تنګ صفت ئې ورته وکول، نو پياده وخندل او وئې ويل چه : بس بس وې پېژند وته هغه هلکې ښې چه له بوې مباشتې را ئيسې مکتب ته نه راځي، او نور هلکان وائې چه هغه باد ساره شوېدی .

د پياده دې لنډې ګنډې، او ساده خبرې په (مجيد) باندې ډېر سخت اثر وا چاوه چه لکه مار له خپل ځان څخه تاوشوی، او داسې ښکاريده چه په هغه باندې ډېر سخت تندر لويدلی وي (مجيد) له خپل واك ځنې وتلی سمدلاسه ئې په هغه پياده باندې يرغل وکړاو، او غو ښته ئې چه له ستونی څخه ئې ونيولی ځای په ځای ئې خپه کړي، او وهاوئې وباسي . مګر هغه خوار پياده (چه هيڅ ګناه ئې نه وه، او فقط يوه هغه رښتيا خبره ئې کړې وه، حتی بيائې له طالبانو ځنې او ريدلې) زر په تيښته شوی، او په کومه سوړه کښې ننوتلی ورځنې پټ شو .

دې کمبخت پياده پرته لدې څخه چه رښتيا ئې ويلي و بله ئې هيڅ يوه ګناه نه لرله، او دا رښتيا خبره د (مجيد) په دماغ بده ولګيده، او اوس غواړي چه د خپل د ګناه ګار ورور قصه له دې خوار پياده څخه اخستلی د دې متل مصداق ځان وګرزوي چه « زور ئې په خوا نه رسي نو کته به ئې وهي » .

که رښتيا وويل شي رښتيا ويل په ډېرو ځايو کښې انسانانو ته نقصان پيښوي دحديث شريف مضمون دی چه :

(حق او رښتيا ويل خوراتر خه، او اوريدل ئې په نادانانو باندې ډېر سخت دي مګر پوهان ئې زغملی شي) .

نو لدې جهته مونږ ويلی شوچه دا پياده ګرم دی، او بايده دی چه (مجيد) ئې له ستونی څخه ونيسی، او په مخ مخ ئې ووهی چه ولی ئې له روغه وونکی دروغو ځنې مخ آړولی « جنګ آچو ونکی رښتيا » ئې ويلی دی، او حال دا دی چه نه پواځي دشرق لوی مصلح او نابغه حضرت مولنا مصلح الدين شيخ « سعدی » بلکه ګردو پوهانو ويلی دی :

(له جنګ آچوونکی رښتیا ځنی، روغه وونکی او جوړه راوستونکی د زړه غ په ځینو ځایو کښ ښه دی).

مګر په حقیقت سره داپیاده باید ملامت، او ګرم و نه باله شی .

ولی چه دی کوم وزیر یار ګبس یادحضور صاحب نه و چه داسی فلسفو باندی پوه وی، بلکه دی یو خوار، او عاجز، او ناپوه، او عادی، او معمولی سړی وچه په اخلاقی مصالحو، او مفاسدو باندی چندانی نه پوهیده، او دعوام الناسو په دول به ئی تورتی اوصافی خبری کولی، او پخپلی دی وینا سره ئی چه د (مجید) ډیرا ضرار، او تفحص خفه ګی ورو سته وکوله، بل ئی هیڅ یو مدعا او مطلب نه درلود، بغیر له دی خخه چه په واقعی حال احوال باندی (مجید) وپوهوی . ولی چه هغه خوار د (حمید) په نسبت همد ومره پوهیده چه له یوی میاشی راهیسی ئی په مکتب کښ نه ولیدلی، او د هغه ملګری به ویل چه «(حمید) خوار بادساره شوی دی»

مګر (مجید) د دی واقعی، او حقیقی خبری په اوریدلو سره دومره زیات په قهر شویدی چه که په دی پیاده باندی ئی لاس برشی نو ګیډه به ئی وشلوی . ولی ډیر شکر ځای دی چه په هغه وخت هغه پیاده ورځنی وتښتیده، او ځان ئی تری تم کړ او .

(مجید) ورو سته له دی خخه چه پیاده ئی بیانه مونده، په ډیر قهر، او غصه سره له مکتبه بهرته ووت، ځمکه او آسمان ور باندی له خپګانه ګرز یدل، او دنیا نه یوازی ور باندی تنګه بلکه تیاره هم شوی وه .

د مکتب په دروازه کښ ئی لږ خه ډیل، او معطلی وکوله، او چرت به ئی واهه چه زه به خدای وهلی (حمید) چیری پیدا کړم چه دده د مکتب د نه ورتګ علت وځنی وپوښتم چه دی ولی له یوی میاشتی راهیسی مکتب ته نه دی تللی؟ او په دی مهم، او عالی امتحان کښ چه دده، او ز مایه حق کښ د محاك تیږه یادکیمیا نسخه وه ولی نه دی شامله شوی؟

ورو سته له هغه بلا اراده روان شو، او خو ساعته لا لهانده . او کرهاند ه ، او پر پشانه په کو خو ، او بازارو کښ یا ګلا نو او لیو نیا نو غو ندی ګر ز یده ، او په دی فکر کښ به و چه

(حمید) پیدا ، او بیا به داسې پښتنې ور ځنې کوله .

له دې گرزېده و ځنې ئې پرته له ستومانۍ څخه بله کومه نتیجه په لاس ورنه غله ، او په پای کښې ستړی ستومانه کورته ولاړه .

په کور کښې یوازې (حبیبه) دمانبام په پخلي بخته وه ، او د (حمید) هم هلته څه پته او نښه نه ښکاریده (مجید) د (حمید) د کور د لټولو څخه وروسته بې له کومې معطلۍ او د پل ځنې سمدلاسه له انگړه ددې دیادلټولو په قصد بهرته ووت ، او په زړه کښې ئې دا خبره ټینگه کړه چه شرو مرو باید زه (حمید) پیدا کړم ، او دا خبره د ور سره سپینه کړم .

اوس نو ښائي چه مونږ هم له (مجید) خوار سره مرسته وکړو ، او د (حمید) لږ څه پته او نښه (که ممکنه وي) ورته پیدا کړو چه دی خدای وهلی او رسول شرموولی چیرته تللی دی ؟ او په کوم کار کښې بخت دی ؟ چه هیڅ پته ئې نه ښکاري ! ...

(حمید) په هغه ورځ سبائي گهیځ له خپلې خونې څخه وتلی دی ، او معلومه نه ده چه چیرته تللی دی ؟ او څه کوي ؟ او په کومه جرت کښې به کوم ... کښې نو وب تللی دی : ...

د (مجید) اوس لږ څه فکر په ځای شوی دی ، مگر خو ... ستړی ، او ستومانه دی او ډېر و ډېر به کوڅو او بازارو کښې پلټنه کوي ، او چې له پخوا څخه چه چوب او جرتی په تللو ، اوس له هر چا څخه د (حمید) پښتنې کوي ، او دده په دوستانو ، او رفیقانو پسې گرزي که له هغوی ځنې دده داستوگنې ځای ځانته معلوم کړی شي ،

(مجید) چه هر چا څخه د (حمید) پوښتنه کوله ، هغه به خپلې دې خبرې اظهار کوله . دده د کلاس دوه درې تنه طالبانو سره ئې هم چه ملاقات وکړلو هغوی له (حمید) دې خبرې وینا کړې وې او پلوچه :

دوه ورځې له پوړې مباسنۍ راپیسې د (حمید) په پته نه یو . خو نه پوهیږو چیرې دی ؟

لکن ځنې ملگکان وائي چه هغه لا لېوانده او کړهانده او پریشانه ، دې خوا او هغه خوا گرزي او چا سره هیڅ خبرې او اترې هم نه کوي او داسې بریښي لکه چه چرس ئې څکولي وي یائې شراب خوړلي وي یائې په چاباندې زړه بایللی وي یا .... »

یوتن بل مکتبي طالب العلم وویل :

« مونږ له يوې مياشتې راهيسې پښتو شپوراليستۍ (حميد) سره هيڅ نه دى ليدلى سږ كال هغه په كلنى امتحان كښې هم حاضر نه شو ، او كه دى په دې امتحان كښې شريك شوى وى د هغه تعليمات چه لوړ او عالى و ، او فكر او عقل ئى هم هسك و ، هرومرو به د عالى الاعلى شهادتنامې په اخستلو سره كامياب شوى و . »

مگر دا چه هغه له امتحان څخه مخ اړولى دى . نو كه ليونى شوى هم نه وى ، مونږ او تاسو بايد په هغه باندې د ليونى حكم وكړو . ولى چه دده دا حركت هغه پاتې كيږى چه غم و كړى ، او په مياشتو خدمت ئى وكړى ، او وئى ريبى او درمند ئى كړى او بيا په يو نيلى باندې ئى اور وركړى .

﴿ پنځه اسم توك ﴾

(حميد) داسې قصد او نيت كړى وچه خپل ځان مړ كاندى او انتحار وكړى او خپل زړه د داسې سختې پيښې ځنې (چه يو خوا د دنيا او د آخرت رسوائى او نقصان ، او له بلې خوا د عشق او د محبت غلبه او فوران دى) خلاص كاندى .

نه ئى معلومه چه دا بد فكر له كومه وخته د (حميد) په دماغ وكښې او يدلى دى ؟ .

يوخوا اديبه ملحكه داسې جمې فكر و نه دده په زړه كښې نه راتله .

فقط هغه د او نځ كرينځ چه ابلو د ولوونه داخلېده دا بد فكر او حتى خيال دده په سر كښې ځاى ونيو او . هر د گرى او هر ساعت دا معلوم او شوم تصور دده په زړه كښې ټينگېده او عزم او تصميم ئى د خپل ځان د وژلو لپاره كلكېده . . .

هو ! ځينو بې تعليم او بې تربيه ځلميانو د ځان وژلو فكر او د انتحار كلمه وسره

ناځاپه پېښېږي او هغوی کمبختان په ځای د دې چه د هغه خراب عواقب او بدی نتیجې ته فکر وکړي او وپوهېږي په داسې بوشوم اقدام سره هم د هغوی دنیا او هم ګی عقبی خرابېږي، پرانده شوي هغه ته اقدام کوي.

د ځان وژل او د انتحار سبب تل د نفس ضعف، او غلط تعلیمات، او ناقصه عقیده، او لوستل د فساد ښېنو ناکو او خرابو قصو، او چټي تلقیناتو، او فکر و وي.

چه داتول سره ګډشوي د ژوندون د خوښو لوغرېږه (چه په هر یو ذي روح کښې شته) ضعیفه ګرزوي. او ورو سته له دې څخه بې تعلیم او بې تربیتې او سست عقیده کسانو ته داسې یو جنون او لیونتوب پیدا کیږي چه د هغه په اثر هغوی خپل ځانونه وژني.

(حمید) هم داسې یو لیونتوب او جنون کښې پر یوتلی و. هغه د عشق د زحمتو او د مینې د تکلیفو په مقابل کښې ځان نه شو سپمولی. او زیات له دې څخه ګی توان نه وچه د عشق په لمبو کښې وسوزي، او دمینې په سکروټو باندې وکړېږي.

له بل اوري متيقن وچه د (حبیبه) په وصال باندې نظر و هغو موانع او محذورا توته چه مونږ خو ځلې اشاره کړې ده، هم بری نشي موندلی. بلکه هغه پخپله په خوښو له چه د عاشقی تر دې حده پوري ورسېږي چه د انسانیت او اسلامیت له حده و د ه باندې ووځي. او د دې خیال ځان د خیل ورور په مخ کښې او خالق او مخلوق ته مفتضح او رسوا او شرمیدلی ووینی.

بر سېره پر دې دا فکر ګی هم په دماغ کښې وا ویدو چه دی به امتحان کښې هم شامل شوی

نه دی او ډېر ممکن دی چه له دی لوری هم د خپل ورور په مخ کښې ګرم او مسئول وګرزی .

دا ګرد فکرونه او مشکلات دده په مخ کښې ودریدل او په سر دهغه دی فکر زیات تکلیف ورته پیښ کړو چه نن یا صبا به زما محبوبه (حبیبه) خبرېږی چه زه په امتحان کښې ش، مله شوی نه یم او دهغې معشوقې په مخ کښې به زما ورور مانه زیاتی او کنځلې کوی او تنده او ترو شه به راته وائی .

دی به خپل ورورته څه ځواب ووائی ؟ ....

دی وروسته له دې څخه چه په امتحان کښې ناکام پاتې دی . او دیو اوی داکتر به ځای کښې خوشې یو سوده پاتې دی څرنګه به پېغلې (حبیبه) سره مخامخ کیدی شی ؟ ...

دی همصنفی چه دعاشقۍ په درس کښې ناکام او نیم ګړی پاتې دی دطبی امتحان څخه هم بې برخې شویدی ، دابه ده چه ومری ، او وروسته لدینه ژوندون ونکړی ! ...

دارازی فکرونو چه مونږ لږ څه اشاره ورته وکړه د(حمید)په ماغزو کښې نن ځای نیولی و اودده زړه به ئې بخساوه اوله ژوندون څخه ئې موړ او زړه ئې ور څخه تور کړی و ، او تینګ قصد ئې کړی وچه هرو مرو باید خپل ځان مړ کړی . . . مګر نه پوهیده چه په کومه وسیله سره دی عمل ته اقدام وکړی ؟ .

داخبره دتأمل کولو او سنجولو وړ وه ، نوځکه هغه ددی خبری په اطراف او شاؤ خوا کښې فکر کولو .

آخرته دا غوټه هم خلاصه او دامشکل هم (حمید) ته حل شو . ولی چه هغه به هره ورځ په اخبارو کښې راز راز انتحارونه او دخپل ځان دوژلو احوال لوستلو ، او په عین زمان کښې ئې په طبابت او داکټری کښې هم تر دی اندازی پوری مهارت درلود ، چه هرڅوك ووژلی شی او داسی زهریات په فکر کښې ور غلل ، چه دهغو دیوی بڅرکی له خوړلو ، یا دیوه څاڅکی له څکلو څخه ، چټ پټ سړی مری .

داته ئې چه نیت او تصمیم دخپل ځان دوژلو دپاره ټینګ او وسیلی او صورت ئې هم دده په فکر کښې ځای ونیولو ، نو زر ئې خپله کتابچه او قلم له خپل جیب څخه وویستل او داد خپل زړه خوږوونکی قصه ئې په یو دردناکه صورت سره د(حمید) د انتحار علت تر عنوان لاندی ولیکلو .

وروسته د لیکلو د دې داستان څخه سمد لاسه د یو دوا فروشي دکان ته تللی دی یوه ساختګی نسخې په وسیله سره ئې وروسته له ورکولو د شوپیسو څخنی یو خطرناك زهر وپیرودل او تیاره ماښام به ډیر بد وضعیت او بد احوال (چه هر څوك د هغه له لیدلو څخنی دده په دې بد مقصد او نیت باندې له ورا څخه پوهیده) انګړ کښې ننوتلو .

(حبیبه) چه ترڅه د خپل میړه له وضعیته پوه شوې وه چه (حمید) اتوی او ورته په قهر دی نو له ډیر د وخته راهیسې پخپل محبوب او معشوق او مین (حمید) پسې پخپله اداوسکی ئې له سترګو څخنی تو ئیدې او دده په انتظار کښې ډیره غمجنه ناسته وه .

همداچه د(حبیبه) نظر د(حمید) په قد او قامت باندې ولویده ، دستي ورباندې ریغاوزړه ئې په څنډه ډه شوه مګر سمد لاسه دا خوشحالي ئې بیا په خپګان باندې بدله شوه

ځکه چه د دې د محبوب او مین (حمید) رنګ دې شپه ډیر الوتی وو او ډیر بیکاره شو او زنی ئې لړزه ځکه (حمید) د ډیر وخت او د ځیګر له لاسه د رنګ زرنګ الوتی او بالکل په غوټه او پخو د ښې د دې ډیر نظر کښې داسې ښکاریده لکه چه ساتي خملي وی ، یا ډیرې د ورځی ورباندې تو ئې تیری وی .

بوهر کله چه د عاشق او د معشوق په منځ کښې داسې یو قوی او کلکه رابطه تل موجوده وی چه یو دبل په درد او خوږ وباندې له ورا پوهیږی او یو دبل په غم او اندیښنه کښې هرو مرو شریك وی (حبیبه) هم له څو ورځو څخنی په دې خوا (حمید) غوندې غمجنه وه او مخصوصا بیا ئې له هغه راڅیسې ئې هم خوږ ښه او خورا غمګینه ناسته وه ، او له مازیګر څخنی راڅیسې بالکل ځکه او آسمان ورباندې څرخیدل او ګرځی او ساعت د(حمید) ښائسته ښکلی مخ ، اوتا وګړی بیر تو نه ، او صفا چیټه زیره اوږده غټې توری سترګی ، او نکې توری غوړی څنی ، او سم قد او خوږی خبری ، او مټنا سب حرکات ، او عالی صفات ، او ښه اخلاق ، او زیات شرم او حیاء او ډیره ښکلې مسلمانی او پر هیز ګاری او نور اوصاف د دې په خیال کښې ګرځیدل ، او د سترګو رپولو په قدر به هم د (حمید) څیره د دې له سترګو څخه نه وتله ، او اوس د(حمید) د دې خراب او ابتر وضعیت دلید او حجه بالکل ځکه بکه پاتې ، او څه حیرانه شوې پریشانی او سودا ئې له حده زیاته شوه او د (حمید) ګردو حرکاتو او سکناتو ته چه دا او داو پریشانی بوئی کول خورا زیاته دقیقه لحوره او د سترګی د بورت په اندازه هوئی هم هغه له خپلو سترګو څخنی نه غورزاوه .

داول ماسختن وخت دی ، او (حمید) په خپلی خونه کښې د څراغ په مخ کښې ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په یوژور چرت کښې ډوب تللی دی . (حبیبه) دهغې کړکۍ څخنی بهرچه دده ترخوا پرانیتلی وه
په تیاره کښې دده په بهره باندی ولاړه وه لکه چه د(حمید) له وضعیته یوه شوی وه چه دی
کوم خراب فکر پخپل زړه کښې لری ، اوښائی چه زه ځان پری خبره کړمه .

(حمید) له هغې خپلی صراحی څخنی چه دده په میز باندی ایښې وه په گلاس کښې او به وا چولی
او ور و سته له هغه دو ر په او ری څیرشو چه څو ك خوبه دده نه گوری .

هر کله ئی چه اطمینان پیدا شو چه هیڅو ك ده ته نه گوری ، او دهیچا ده ته پام نه دی.
نو یو ه پوړی سپین سفوف ئی له خپل جیبه وویستلو ، او ژرئی په گلا س کښې تش کړ او .
بیائی خپله کتا بچه له جیبه وویستله ، او څو نوری کرښې ئی وربا ندی و لیکلی ، او هغه ئی
پرانیتلی دخراغ ترخوائی په میز باندی کیښو دله بیائی نور کاغذ و نه هم له خپل جیبه و و یستلو
څخنی ئی پیرته په جیب ، اوڅینی ئی څیری کړل . بیائی له ناامیدی څخنی ډ که یوه کتنه خپلو
کتابو ، ا و ا سبابو ، او خو نی ته وکوله ، او بیائی دریشم له ...
له خپل ځان سره وویل چه راشه اه ورا بو آخری دیدن له (حبیبه) ...
او اوبو سره وکړه وروړ خومی په کو ر کښې نشته چه دهغه لا سو نه می هم مچی کړ ی و ی
نو وروسته له هغه څخه دا دمرگی کښه ول په سرنسکور کړه ، اوځان له د ی ډك دو سو سی
جهان څخه آرام کړه .

(حمید) د خورانا امید ی ، اومأیوسی په وضعیت له خپله کوره بهر ه و وت ، اوغوښته ئی
چه اول له آسمان ، او سپو ږ می ، او ستو ر یو ، اود باغچی له گلا نو ، اود حو ض له
او بو سره خدای پاماني ، اوود ا ع وکوی ، او په آ خر ه کښې به له ور ا (حبیبه) و پښی
وروسته له هغه به دز هر و پیا له په سر آ ړ وی .

(حمید) دانگړ په با غچه کښې دحو ض تر خو ا ولا ړ سپو ږمی ، او ستوریو ته ئی په یو
عجیب حسرت ، او نا امید ی سر ه کتل ، اوددنیا نری وږ می به ئی پخپلو سو گمو کشکو لی
او دژ وندون خوندا ، ا بمزی ته به ئی فکر کا وه ، اودمرگ سخت ساعت ، اوتسکلیف څخنی ویر یده .

کله به ئی ویل چه څه لهدی فکر څخه تیرشه !! ا ودژ وندون نعمت غنیمت وبو له !...
بیا به ئی چه د عشق تکلیف ، او رسو ائی ته کتل ، اود امتحان نا کامی ، اوملا متی به ئی
چه لید له نو بغیر له دی څخه چه خاوره ئی پر ده شی بل ئی هیڅ یوه چاره نه ترسترگو کیدله

پردې ترڅو ، او تند بډ کښې (حمید) ښاېسته څو د قیقې ډو بتللی و . او هیڅ ئې ونه لیده چه (حبیبه) له ورا دغه له هغو ګرد و حرکا تو څخه چه په کور کښې ئې کول خبره شو یده ، او په مجرد د بهر وتلو دده څخه له کوره هغه سمد لاسه په کور کښې ننوتلی ، او « د (حمید) د انتحار علت » ئې او ستلی ، او د زهرو ګنډه ول ئې لیدلی او هغه ئې په سر آخړ ولی دی !!! ...

نا څاپه ئې د (حبیبه) کړیکه تر غوږه شوه چه وائی :

« ... زه د جا ر شم حمیده ! زه هم د ستا سو په درد کښې آخته یم . دا دی چه د ستاسو د ډاکټری دا اوله نسخه زه پرومبی استعمالوم . هله زر شه راشه زما د ستر ګو تور ډاکټره ، چه د ستاسو دیاک عشق دامریضه د ستاسو د نسخې په استعمال او کښې څه غلطي ونکړي !!! ... »

په دې د داور بدو ددې غږ (حمید) و پوهید او چه (حبیبه) دده خوبي ته ننو تلې ده . . . ده ، او اوس ده باندې مسخر ګی کوی او خاندې . . .

. . . ی حونې په اوري رهي شو .

په مجرد د ننوتلو په کور کښې له یوې هولناکه منظرې سره مخامخ شو .

یعنې و ئې لیده چه (حبیبه) ځنکدن لري ، او لکه مار غوندې خوا ، او هغه خوا ته اوښتي ، او رغړي ، او نژدې ده چه ساه ئې ووزي .

(حمید) په ډیره چالاکی سره د خپل دمحبوبې (حبیبه) سر له ځمکې څخه پورته کړی په غیږ کښې ئې ونیو او ، او په نارو ، او سورو باندې سرشو ، او چیغې به ئې وهلې . مګر (حبیبه) باندې تیره شوې وه ، او کار له کاره وتلی و . . .

(حمید) چه دا درد ناکه وضعیت ولید نو فی الحال ئې هغه پاتې شوې زهر چه کنډ ول پرې کښې پاتې و ، په سر باندې آړه ولې تر آخر یعنې څاڅکې پورې ئې وڅکلو او د (حبیبه) تر څنګه د زهرو له تاثیره و څرخید .

په عین همدې وخت کښې چه د (حبیبه) ساه ددې په کوګل کښې خرها رلري ، او (حمید) لکه مار غوندې پخیل ځان باندې تاؤ نه خوری فشهار کوی ، بد بخت (مجید) هم ستړی ستو انه کور ته ورننووت ، او دخورا زیات خرهارا وفشهار په اثر چه (حمید) له کوره څخه ئې وا ور یدو ګر ګبلی همغې خوا ته رهي شو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا څاپه (مجید) کمبخت په داسې یوه بده منظره باندې ورو اوښتېچه هر سړی به دهغې له لیدو اوځنې خورا زیاته تراخوړ لاه، اوډېر زیات به ئې ژړل، او هلك يلك به پاتې کېدو!

یعنې پیمخې او ګلالۍ ښځه ئې (حبیبه) پوخوا کېږه وزه پرته اوژ بهڅې له کاره اوېدلې!! او دمرګي ورو ستنی سلګی وهی !!.. اومړی !!!... اوښاڅنه اوښکلی وروڅی (حمید) په بله خواپه سر باندې چرلېزې اوځان کندن لری!.اولاس اوپښې آچوی !!.. اوسترګي ئې تکې سپینې اوښتې دي !!!...

هرڅو مره چه کور ورانی او کمبخت (مجید) بې اختیاره چیغې وکولې اوبې واکه ناری او سورې ئې وهلی اوحبیبه!.حبیبه !!.. حبیبه !!! ..ئې ویلې او واز خطاږار خطائې خوځوله.اولځا یه ئې پورته کوله هیڅ فائده ئې ونه کوله !!!...

حبیبه نامراده له لاسه وتلې،اوبل عالم ته رسېدلې وه!!!...

بیائې په چټو باندې پیل کړی لهژړاځنې پوری راوری ډك ستونی سره حمید! .حمید!!.. حمید!!!...ئې ویل.

(حمید) په خورا زحمت اوتکلیف سره دده پهاوری سترګی آهڅولی، په نیولی اوغوړ، غږ سره ئې «بلی!» وویل :

(مجید) زرترزره په هغه باندې ځان نسکور کړی لهخپلو سترګو څخهئې غټې غټې اوښې دې توی اوښکې دهغه پهمخ باندې توئې کړی .وئې پوښتېدلو :

«زماد زړه سره! تاسو باندې څه توقه شوی ده؟ ... اوزه ولی خپل کور په داسې سخته ویره کښې ککړ ګورم ؟ ... »

(حمید) چهدزهر څکلو پهواسطه دنیم بېهوشی پهحالت کښې لاس اوپښې وهلې خپلې سترګی ئې پرانیتلی خوځلی ئې پخپل سر سره هغې کتابچې تهچهپهمیز باندې دځراغ ترڅنګ پرانیتلی ایښې وه، اشاره وکوله اوورو سته لهدې ځنې ئې په خورا زحمت اوډېر تکلیف سره چه خپل ګردې پاتې قوا وی ئې پهویلو ددې څو توریو باندې وښندل وئې ویل :

داده دځان ساتنې او د وظیفې اودمینې نتیجه

وروسته له دې څخه ئې په سلګی وهلو باندې پیل کړی !.. له ستر ګوځنې ئې اوښکې بهولې !!.. لاس او پښې ئې آچولی ، و چ کلك واوېد!!!...

د (مجید) ژړا او انګولا او شور ماشور ګرد کورپه سر آخیستی اولږ څه وروسته همسایګان او پولیسان په دې کور کښې ورتوئې شول ..

خاتمه

دکابل پهورځپاڼو کښی دا خبر په ګرد ښار او په دوی دری ورځو کښی په ګرد عالم کښی خپور شو چه ... پرون شپه ... ښار په جنوبی برخه په فلانی کوڅی او سرای کښی د ... (حبیبه) او (مجید) نامی ... په سلسله سره انتحار کړیدی نن به دهغوی جنازه دپولیس دماموریت او دطبی ډاکټر له ... نه وروسته خښېږی له رسیدلی اطلاع سره برابر ددوی د انتحار سبب په یوه کتابچه کښی ... درج دا که صورت سره ایکلی شوی دپولیسانو په لاس لویدلی دی چه سر له سبا به دپولیسانو په مجا کښی دیا ورقی په دول چاپیږی .

څو ورځی وروسته لدی څخه ددی چاپ شوی خبر په تعقیب دا خبره هم چاپ او خپره شوه :

« په هغه کور کښی چه په فلانی ورځ دوه انتحارونه پیښ شوی و ، او هغه زړه خوږ وونکی علت او سبب د پولیسانو په مجاه کښی هره ورځ چاپیږی یو بل سړی هم استوګنه لره څه او هغه ليونی شویدی او نن دبلدیی له خوا دار المجانین ته ورو سپارل شو »

څو ځلی وروسته به چه څوك دارالمجانین ته ورتلل ، نو هغه به ئی خوار (مجید) لیدو چه تر خدای دلګیر په یوه کنج کښی ناست دی . او خپل دواړه لاسونه ئی ترځنی لاندی نیولی تب تب هره خوا ګوری .

به ظاهر د کښی غیر له زور خپګانه بل هیڅ یوه دلیو نتوب نښه دهغه په وجود کښی نه لیدله کیده . فقط کله کله به ئی دا کترانو ته ویل :

« زما ور ورهم یو لوی ډاکتر دی او په فلانی کوڅه کښی ئی ، شفاخانه ده ، چه زه ئی په میاشتی دوه زره روپی کراور کوم »

له دی څخه زیاتی نوری خبری او اتری له هغه کمبخت ځنی نه اوریدلی کیدی او د نورو لیونیانو په منځ کښی دی تل معصوم او مظلوم او آرام او بی ضرره بریښیده . « انتهی »

(دمؤلف یاد داشت :)

« ددی قصی اساسی موضوع د باندینی مطبوعاتو ځنی اقتباس شویدی »

د کابل ښار د (۱۳۱۷) کال د میاشتی د جدی (۲۱) شپه « کشککی »

دکابل ښار ۱۳۱۷ کال د جدی د میاشتی (۲۱) شپه کشککی

37226

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library